

KRAJSKÝ ÚŘAD JIHOMORAVSKÉHO KRAJE
Odbor územního plánování a stavebního řádu
Žerotínovo náměstí 3/5, 601 82 Brno

Č.j.: JMK 21983/2011

Sp.zn.: S - JMK 21983/2011 OÚPSŘ

Brno 11.7.2011

V E Ř E J N Á V Y H L Á Š K A

Toto rozhodnutí musí být vyvěšeno na úřední desce Krajského úřadu Jihomoravského kraje na dobu nejméně 15ti dnů. Patnáctým dnem po vyvěšení se písemnost považuje za doručenu.

Vyvěšeno dne:

Sejmuto dne:

Zveřejněno způsobem umožňujícím dálkový přístup dne:

R O Z H O D N U T Í

Městský úřad Pohořelice, odbor územního plánování a stavební úřad, Vídeňská 699, 691 23 Pohořelice, vydal dne 8.12.2010 rozhodnutí č.j. MUPOD 38854/2010, sp. zn. MUPOS14553/2010OÚPSÚ/NED ze dne 29.11.2010, kterým povolil dle ust. §§ 79 a 92 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), v platném znění (dále jen „stavební zákon“) umístění stavby označené jako „Rychlostní silnice R 52, stavba 5204 Pohořelice-Ivaň; km 19,200 – 23,000“ na pozemcích v katastrálních územích Mušov, Nová Ves u Pohořelic, Vlasatice a Pasohlávky. Rozhodnutí bylo vydáno na žádost Ředitelství silnic a dálnic ČR, IČ 65993390, sídlem Na Pankráci 56, 145 05 Praha 4, zastoupenému společností HBH projekt spol. s r.o., IČ 44961944, sídlem Kabátníkova 216/5, Brno.

Proti citovanému rozhodnutí stavebního úřadu byla podána tato odvolání:

dne 1.1.2011 odvolání občanského sdružení „Občané za ochranu kvality bydlení v Brně-Kníničkách, Rozdrojovicích a Jinačovicích“, IČO 266 53 486, U Luhu 23, 635 00 Brno;

dne 4.1.2011 společné odvolání občanského sdružení „Ekologický právní servis“, IČ 653 414 90, Příběnická 1908, Tábor (adresa pro doručování: Dvořákova 13, 602 00 Brno), a občanského sdružení „Nebojsa“, IČ 266 444 79, Bavory 112, 692 01 Bavory;

dne 6.1.2011 odvolání občanského sdružení „Dolní Dunajovice proti R52“, pošt. adr. František Bařina, Hlavní 88, 691 85 Dolní Dunajovice;

dne 6.1.2011 odvolání pana Pavla Langa, nar. 30.10.1942, Ostrá 38, 600 00 Brno;

dne 6.1.2011 odvolání pana Karla Haněla, Nová Ves 27, 691 23 Pohořelice;

dne 6.1.2011 odvolání pana Ing. Libora Pohanky, nar. 9.9.1950, a paní Ing. Eleny Pohankové, nar. 3.2.1950, oba bytem Nová Ves 74, 691 23 Pohořelice;

dne 6.1.2011 odvolání pana Jaroslava Součka, nar. 21.7.1954, a paní Marty Součkové, nar. 28.10.1956, oba bytem Nová Ves 152, 691 23 Pohořelice;

dne 6.1.2011 paní Heleny Kvapilové, nar. 1.8.1969, Nová Ves 66, 691 23 Pohořelice;

dne 7.1.2011 odvolání občanského sdružení „Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu“, se sídlem Cejl 48/50, Brno;

Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu (dále jen „KrÚ“), jako nejbližší nadřízený správní orgán ve smyslu ust. § 178 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „správní řád“), jehož působnost je založena ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, v platném znění, je ve smyslu ust. § 89 odst. 1 správního řádu příslušným odvolacím orgánem.

KrÚ ve smyslu ust. § 92 odst. 1 správního řádu rozhodl takto:

I.

Odvolání občanského sdružení „Občané za ochranu kvality bydlení v Brně-Kníničkách, Rozdrojovicích a Jinačovicích“, IČO 266 53 486, U Luhu 23, 635 00 Brno

**se jako nepřipustné
z a m í t á.**

II.

Společné odvolání pana Ing. Libora Pohanky, nar. 9.9.1950, a paní Ing. Eleny Pohankové, nar. 3.2.1950, oba bytem Nová Ves 74, 691 23 Pohořelice

**se jako nepřipustné
z a m í t á.**

III.

Společné odvolání pana Jaroslava Součka, nar. 21.7.1954, a paní Marty Součkové, nar. 28.10.1956, oba bytem Nová Ves 152, 691 23 Pohořelice

**se jako nepřipustné
z a m í t á.**

IV.

Odvolání paní Heleny Kvapilové, nar. 1.8.1969, Nová Ves 66, 691 23 Pohořelice

**se jako nepřipustné
z a m í t á.**

Zároveň KrÚ po přezkoumání napadeného usnesení ve smyslu ust. § 89 odst. 2 správního řádu rozhodl dle ust. § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu takto:

V.

Rozhodnutí odboru územního plánování a stavebního úřadu Městského úřadu Pohořelice, Vídeňská 699, 691 23 Pohořelice (dále jen „stavební úřad“), č.j. MUPOD 38854/2010, sp. zn. MUPOS14553/2010OÚPSÚ/NED ze dne 29.11.2010, vydané dne 8.12.2010 (dále jen „napadené rozhodnutí“),

s e r u š í

a věc se vrací správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal, k novému projednání.

Účastník řízení podle ust. § 27 odst. 1 správního řádu:

- Ředitelství silnic a dálnic ČR, IČ 65993390, sídlem Na Pankráci 56, 145 05 Praha 4

O d ů v o d n ě n í

Podle ustanovení § 81 odst.1 správního řádu může odvolání proti rozhodnutí podat pouze účastník řízení, pokud zákon nestanoví jinak. KrÚ se jako příslušný odvolací orgán proto v první řadě zabýval otázkou, zda odvolání byla podána účastníky řízení.

KrÚ na základě zjištění ze spisového materiálu k jednotlivým odvoláním uvádí:

Ad. I.

Občanské sdružení „Občané za ochranu kvality bydlení v Brně-Kníničkách, Rozdrojovicích a Jinačovicích“ se přihlásilo za účastníka řízení dle § 70 odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění (dále jen „zákon OPK“). Stavební úřad tuto přihlášku akceptoval a nadále s tímto sdružením jednal jako s účastníkem řízení. KrÚ je názoru, že uplatnění ust. § 70 odst. 3 zákona OPK nebylo v případě jmenovaného sdružení správné. V preambuli stanov sdružení je výslovně uvedeno cit.: „ všichni členové sdružení se ... hodlají zasazovat o zachování zdravého životního prostředí, ochranu veřejného zdraví a zachování nejvyšší kvality bydlení v uvedených lokalitách...“, přičemž odkaz na uvedené lokality znamená cit.: „Brno-Kníničky, Rozdrojovice a Jinačovice jakož i jejich okolí“. V dalším textu stanov je jako účel sdružení uvedena ochrana kvality bydlení v městské části Brno-Kníničky, obcích Rozdrojovice, Jinačovice a v přilehlých lokalitách. KrÚ je názoru, že obce Pasohlávky, Vlasatice a Pohořelice, na jejichž území je stavba umístěna, nelze v žádném případě považovat za „okolí“ jmenovaných obcí či za „přilehlou lokalitu“. Pokud si tedy samo sdružení vytklo uvedený cíl a svoji místní příslušnost a popsáním způsobem je zakotvilo ve stanovách, nemá oprávnění uplatňovat námitky k ochraně životního prostředí v jiných lokalitách. KrÚ se tak neztotožnil s názorem stavebního úřadu, týkajícím se účastenství jmenovaného sdružení v předmětném řízení. Dle ust. § 2 odst. 4 správního řádu dbá správní orgán na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. KrÚ posuzoval otázku účasti jmenovaného sdružení v územním řízení již v odvolacím řízení, vedeném pod sp. zn. S-JMK 165819/2010/OÚPSŘ. Toto odvolací řízení se týkalo umístění stavby rychlostní silnice R52 v úseku Pohořelice-Ivaň, v katastrálních územích Nová Ves u Pohořelic a Pohořelice nad Jihlavou. V odvolacím řízení dospěl KrÚ k závěru, že v případě jmenovaného sdružení nelze aplikovat ust. § 70 zák. OPK, neboť řízení se týká stavby, umístěné v jiných než stanovami vyjmenovaných obcích, jejich okolí a přilehlých lokalitách. V přezkoumávaném územním řízení a rozhodnutí se jedná o okolnosti principiálně totožné. KrÚ tak posoudil otázku účasti jmenovaného sdružení v souladu s citovaným ustanovením správního řádu shodně jako v řízení sp. zn. S-JMK 165819/2010/OÚPSŘ a dospěl k závěru, že jmenované sdružení není účastníkem řízení dle § 85 odst. 2 písm. c) stavebního zákona. Jeho odvolání je tudíž nepřipustné a bylo proto zamítnuto.

Ad. II.

Ing. Libor a Ing. Elena Pohankovi se za účastníky řízení přihlásili písemným podáním ze dne 16.7.2010. Jako důvod účasti v řízení uvedli ve svém podání skutečnost, že je přímo do středu obce Nová Ves zaváděna tranzitní doprava, neboť návrh zahrnuje i doprovodnou komunikaci od Pohořelic po dnešní křižovatku před Novou Vsí, avšak kolem Nové Vsi již doprovodná komunikace navržena není. Dle ust. § 28 odst. 1 správního řádu platí, že ten, kdo tvrdí, že je účastníkem řízení, bude za

účastníka v pochybnostech považován, dokud se neprokáže opak. Znamená to, že pokud žádné pochyby být nemohou, nelze toto ustanovení aplikovat. To, zda v dané věci jsou či nejsou pochybnosti o tom, zda konkrétní osoba je či není účastníkem řízení, záleží na posouzení správního orgánu, který při svém správním uvážení musí aplikovat příslušná zákonná ustanovení vážící se k dané otázce, v tomto případě ust. § 85 stavebního zákona. Stavební úřad o účasti jmenovaných osob nerozhodl usnesením v tom smyslu, že účastníky řízení nejsou. V odůvodnění napadeného rozhodnutí se účastenstvím těchto osob stavební úřad vůbec nezabýval, i přesto, že o jejich námitkách rozhodl jako o námitkách účastníků řízení. Z napadeného rozhodnutí tak není zřejmé, zda stavební úřad manžele Pohankovy za účastníky řízení považoval (o čemž by svědčilo rozhodnutí o jejich námitkách), či naopak neměl pochybnosti o tom, že účastníky řízení nejsou (o čemž by svědčila absence jejich uvedení ve stanoveném okruhu účastníků řízení v odůvodnění napadeného rozhodnutí a skutečnost, že jim nebylo napadené rozhodnutí doručováno). Došlo tak k situaci, kdy uvedené osoby sice byly přihlášeny za účastníky řízení, avšak vzhledem k umístění nemovitostí, ke kterým tyto osoby mají vlastnická práva, bylo zřejmé, že jejich práva umístěním stavby nemohou být dotčena. KrÚ na základě přezkoumání spisového materiálu z hlediska možného dotčení vlastnických práv jmenovaných osob záměrem stavby dospěl k názoru, že jmenovaní účastníky řízení nejsou a že o jejich účasti nejsou ani pochybnosti. Podle ust. § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona platí obecně, že účastníky územního řízení jsou dále osoby, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být územním rozhodnutím přímo dotčeno. Při úvaze o možnosti dotčení vlastnických nebo jiných práv vycházel KrÚ z příslušných listů vlastnických a z projektové dokumentace, zejména hlukové studie, předložené spolu s postoupeným odvoláním, a svůj názor zdůvodňuje takto: manželé Pohankovi jsou vlastníky stavby rodinného domu č.p. 74, pozemku parc. č. 152, na němž je RD umístěn, a zahrady - pozemku parc. č. 154 v katastrálním území Nová Ves u Pohořelic. Jak KrÚ zjistil z projektové dokumentace, nachází se předmětná stavba i pozemky mimo dosah studiemi předpokládaných účinků a dopadů navrhované stavby. Stavba RD je ve vzdálenosti cca 350 m od vnější hranice hlukového pásma umísťované stavby a cca 450 m od nejbližší hranice silničního pozemku, na němž je navrhovaná stavba umísťována, pozemky ve vlastnictví jmenovaných jsou ve vzdálenostech větších. Nelze tedy dospět k závěru, že by mohlo dojít k přímému dotčení vlastnického práva, a tudíž ani k pochybnostem o možné účasti Ing. Libora Pohanky a Ing. Eleny Pohankové v územním řízení. KrÚ posuzoval otázku účasti jmenovaných v územním řízení již v odvolacím řízení, vedeném pod sp. zn. S-JMK 165819/2010/OÚPSŘ. Toto odvolací řízení se týkalo umístění stavby rychlostní silnice R52 v úseku Pohořelice-Ivaň, v katastrálních územích Nová Ves u Pohořelic a Pohořelice nad Jihlavou. V odvolacím řízení dospěl KrÚ k závěru, že v případě Ing. Libora Pohanky a Ing. Eleny Pohankové nelze aplikovat ust. § 28 odst. 1 správního řádu, neboť o jejich možné účasti v řízení nemohly být pochyby. V přezkoumávaném územním řízení a rozhodnutí se jedná o okolnosti principiálně totožné – umístění dalšího úseku rychlostní komunikace, přičemž místo napojení obou úseků komunikace je z celé navrhované stavby cca v nejmenší vzdálenosti od nemovitostí ve vlastnictví manželů Pohankových. KrÚ tak posoudil otázku účasti jmenovaných v souladu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu shodně jako v řízení sp. zn. S-JMK 165819/2010/OÚPSŘ a dospěl k závěru, že jmenovaní nejsou účastníky řízení dle § 85 odst. 2 písm. c) stavebního zákona. Jejich odvolání je tudíž nepřipustné a bylo proto zamítnuto.

Ad. III.

Pan Jaroslav Souček a paní Marta Součková se za účastníky řízení přihlásili písemným podáním ze dne 16.7.2010. Jako důvod účasti v řízení uvedli ve svém podání skutečnost, že je přímo do středu obce Nová Ves zaváděna tranzitní doprava, neboť návrh zahrnuje i doprovodnou komunikaci od Pohořelic po dnešní křižovatku před Novou Vsí, avšak kolem Nové Vsi již doprovodná komunikace navržena není. V podání neuvedli, ke které konkrétní nemovitosti mají vlastnická či jiná práva. Dle ust. § 28 odst. 1 správního řádu platí, že ten, kdo tvrdí, že je účastníkem řízení, bude za účastníka v pochybnostech považován, dokud se neprokáže opak. Znamená to, že pokud žádné pochyby být nemohou, nelze toto ustanovení aplikovat. To, zda v dané věci jsou či nejsou pochybnosti o tom, zda konkrétní osoba je či není účastníkem řízení, záleží na posouzení správního orgánu, který při svém správním uvážení musí aplikovat příslušná zákonná ustanovení vážící se k dané otázce, v tomto případě ust. § 85 stavebního zákona. Stavební úřad o účasti jmenovaných osob nerozhodl usnesením v tom smyslu, že účastníky řízení nejsou. V odůvodnění napadeného rozhodnutí se účastenstvím těchto osob stavební úřad vůbec nezabýval, i přesto, že o jejich námitkách rozhodl jako o námitkách účastníků řízení. Z napadeného rozhodnutí tak není zřejmé, zda stavební úřad manžele Součkovy za účastníky řízení považoval (o čemž by svědčilo rozhodnutí o jejich námitkách), či naopak neměl pochybnosti o tom, že účastníky řízení nejsou (o čemž by svědčila absence jejich uvedení ve stanoveném okruhu účastníků řízení v odůvodnění napadeného rozhodnutí a skutečnost, že jim nebylo napadené rozhodnutí doručováno). Došlo tak k situaci, kdy uvedené osoby sice byly přihlášeny za účastníky řízení, avšak vzhledem k umístění nemovitostí, ke kterým tyto osoby mají vlastnická práva, bylo zřejmé, že jejich práva umístěním stavby nemohou být dotčena. KrÚ na základě přezkoumání spisového materiálu z hlediska možného dotčení vlastnických práv jmenovaných osob záměrem stavby dospěl k názoru, že jmenovaní účastníky řízení nejsou a že o jejich účasti nejsou ani pochybnosti. Podle ust. § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona platí obecně, že účastníky územního řízení jsou dále osoby, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být územním rozhodnutím přímo dotčeno. Při úvaze o možnosti dotčení vlastnických nebo jiných práv vycházel KrÚ z příslušných listů vlastnických a z projektové dokumentace, zejména hlukové studie, předložené spolu s postoupeným odvoláním, a svůj názor zdůvodňuje takto: manželé Součkoví jsou vlastníky stavby rodinného domu č.p. 152, pozemku parc. č. 418/21, na němž je RD umístěn, a zahrady - pozemku parc. č. 418/18 v katastrálním území Nová Ves u Pohořelic. Jak KrÚ zjistil z projektové dokumentace, nachází se předmětná stavba i pozemky mimo dosah studiemi předpokládaných účinků a dopadů navrhované stavby. Stavba RD je ve vzdálenosti cca 400 m od vnější hranice hlukového pásma umístované stavby a více než 500 m od nejbližší hranice silničního pozemku, na němž je navrhovaná stavba umístována, pozemky ve vlastnictví jmenovaných jsou ve vzdálenostech větších. Nelze tedy dospět k závěru, že by mohlo dojít k přímému dotčení vlastnického práva, a tudíž ani k pochybnostem o možné účasti pana Jaroslava Součka a paní Marty Součkové v územním řízení. KrÚ posuzoval otázku účasti některých jiných osob v územním řízení již v odvolacím řízení, vedeném pod sp. zn. S-JMK 165819/2010/OÚPSŘ. Toto odvolací řízení se týkalo umístění stavby rychlostní silnice R52 v úseku Pohořelice-Ivaň, v katastrálních územích Nová Ves u Pohořelic a Pohořelice nad Jihlavou. V odvolacím řízení dospěl KrÚ k závěru, že v případě osob, která mají vlastnická práva k nemovitostem, situovaným vůči navrhované stavbě v obdobné poloze (resp. v menší vzdálenosti než jsou nemovitosti manž. Součkových), nelze aplikovat ust. § 28 odst. 1 správního řádu, neboť o jejich možné účasti v řízení nemohly být pochyby. V přezkoumávaném územním řízení a rozhodnutí se jedná o okolnosti principiálně totožné. KrÚ tak posoudil otázku účasti jmenovaných v souladu s ust. § 2 odst. 4

správního řádu shodně jako otázku účastenství jiných osob v obdobném postavení v řízení sp. zn. S-JMK 165819/2010/OÚPSŘ, a dospěl k závěru, že jmenovaní nejsou účastníky řízení dle § 85 odst. 2 písm. c) stavebního zákona. Jejich odvolání je tudíž nepřipustné a bylo proto zamítnuto.

Ad. IV.

Paní Helena Kvapilová se za účastníka řízení přihlásila písemným podáním ze dne 16.7.2010. Jako důvod účasti v řízení uvedla ve svém podání skutečnost, že je přímo do středu obce Nová Ves zaváděna tranzitní doprava, neboť návrh zahrnuje i doprovodnou komunikaci od Pohořelic po dnešní křižovatku před Novou Vsí, avšak kolem Nové Vsi již doprovodná komunikace navržena není. V podání neuvedla, ke které konkrétní nemovitosti má vlastnická či jiná práva. Dle ust. § 28 odst. 1 správního řádu platí, že ten, kdo tvrdí, že je účastníkem řízení, bude za účastníka v pochybnostech považován, dokud se neprokáže opak. Znamená to, že pokud žádné pochyby být nemohou, nelze toto ustanovení aplikovat. To, zda v dané věci jsou či nejsou pochybnosti o tom, zda konkrétní osoba je či není účastníkem řízení, záleží na posouzení správního orgánu, který při svém správním uvážení musí aplikovat příslušná zákonná ustanovení vážící se k dané otázce, v tomto případě ust. § 85 stavebního zákona. Stavební úřad o účasti paní Heleny Kvapilové nerozhodl usnesením v tom smyslu, že účastníkem řízení není. V odůvodnění napadeného rozhodnutí se jejím účastenstvím stavební úřad vůbec nezabýval, i přesto, že o jejích námitkách rozhodl jako o námitkách účastníka řízení. Z napadeného rozhodnutí tak není zřejmé, zda stavební úřad paní Kvapilovou za účastníka řízení považoval (o čemž by svědčilo rozhodnutí o jejích námitkách), či naopak neměl pochybnosti o tom, že účastníkem řízení není (o čemž by svědčila absence jejího uvedení ve stanoveném okruhu účastníků řízení v odůvodnění napadeného rozhodnutí a skutečnost, že jí nebylo napadené rozhodnutí doručováno). Došlo tak k situaci, kdy paní Kvapilová sice byla přihlášena za účastníka řízení, avšak vzhledem k umístění nemovitostí, ke kterým má vlastnická práva bylo zřejmé, že její práva umístěním stavby nemohou být dotčena. KrÚ na základě přezkoumání spisového materiálu z hlediska možného dotčení vlastnických práv jmenované záměrem stavby dospěl k názoru, že účastníkem řízení není a že o jejím účastenství nejsou ani pochybnosti. Podle ust. § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona platí obecně, že účastníky územního řízení jsou dále osoby, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být územním rozhodnutím přímo dotčeno. Při úvaze o možnosti dotčení vlastnických nebo jiných práv vycházel KrÚ z příslušných listů vlastnických a z projektové dokumentace, zejména hlukové studie, předložené spolu s postoupeným odvoláním, a svůj názor zdůvodňuje takto: paní Kvapilová je vlastníkem stavby rodinného domu č.p. 66 a pozemků parc. č. 170/2 a 170/5 v katastrálním území Nová Ves u Pohořelic. Jak KrÚ zjistil z projektové dokumentace, nachází se předmětná stavba i pozemky mimo dosah studiemi předpokládaných účinků a dopadů navrhované stavby. Stavba RD i pozemky jsou ve vzdálenosti cca 400 m od vnější hranice hlukového pásma umístované stavby a cca 500 m od nejbližší hranice silničního pozemku, na němž je navrhovaná stavba umístována. Nelze tedy dospět k závěru, že by mohlo dojít k přímému dotčení vlastnického práva, a tudíž ani k pochybnostem o možné účasti paní Kvapilové v územním řízení. KrÚ posuzoval otázku účasti některých jiných osob v územním řízení již v odvolacím řízení, vedeném pod sp. zn. S-JMK 165819/2010/OÚPSŘ. Toto odvolací řízení se týkalo umístění stavby rychlostní silnice R52 v úseku Pohořelice-Ivaň, v katastrálních územích Nová Ves u Pohořelic a Pohořelice nad Jihlavou. V odvolacím řízení dospěl KrÚ k závěru, že v případě osob, která mají vlastnická práva k nemovitostem, situovaným vůči navrhované stavbě v obdobné poloze (resp. v menší vzdálenosti než jsou nemovitosti paní Kvapilové), nelze aplikovat ust. § 28 odst. 1 správního řádu, neboť o jejich možné účasti v řízení nemohly být pochyby. V přezkoumávaném

územním řízení a rozhodnutí se jedná o okolnosti principiálně totožné. KrÚ tak posoudil otázku účasti jmenované v souladu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu shodně jako otázku účastenství jiných osob v obdobném postavení v řízení sp. zn. S-JMK 165819/2010/OÚPSŘ, a dospěl k závěru, že paní Helena Kvapilová není účastníkem řízení dle § 85 odst. 2 písm. c) stavebního zákona. Její odvolání je tudíž nepřijatelné a bylo proto zamítnuto.

Ostatní odvolatelé byli účastníky řízení. K jejich účastenství KrÚ uvádí:

Občanské sdružení „Ekologický právní servis“ (dále jen „EPS“) se přihlásilo za účastníka řízení elektronickým podáním se zaručeným el. podpisem dne 24.6.2010 v souladu s ust. § 70 odst. 3 zákona OPK. „EPS“ je řádně registrované občanské sdružení, jehož hlavním posláním je ochrana přírody a krajiny. Stavební úřad proto přihlášku akceptoval a nadále s tímto sdružením jednal jako s účastníkem řízení. KrÚ se s názorem stavebního úřadu ztotožnil.

Občanské sdružení „Nebojsa“ (dále jen „Nebojsa“) bylo účastníkem řízení na základě ust. § 23 odst. 9 zák. č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, v platném znění (dále jen zákon o posuzování vlivů na ŽP). V tomto ustanovení je uvedeno, že místně příslušná jednotka občanského sdružení se stává účastníkem navazujících řízení podle zvláštních právních předpisů mj. pokud podala ve lhůtách stanovených tímto zákonem písemné vyjádření k oznámení, dokumentaci nebo posudku EIA. Občanské sdružení „Nebojsa“ bylo subjektem, jehož vyjádření bylo ve stanovisku MŽP k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí zahrnuto. Přísluší mu tudíž postavení účastníka navazujícího – územního řízení.

Občanské sdružení „Dolní Dunajovice proti R52“, se přihlásilo za účastníka řízení písemným podáním, doručeným na podatelnu MěÚ Pohořelice dne 28.6.2010. Dle § 70 odst. 3 zákona OPK má občanské sdružení postavení účastníka řízení, pokud oznámí svou účast písemně do osmi dnů ode dne, kdy mu bylo řízení oznámeno. Dnem sdělení informace o zahájení řízení se podle téhož ustanovení rozumí první den jejího zveřejnění na úřední desce správního orgánu a současně způsobem umožňujícím dálkový přístup. V tomto případě byla informace o zahájení územního řízení oznámena (tzn. vyvěšena na úřední desce MěÚ Pohořelice a zároveň způsobem umožňujícím dálkový přístup) dne 18.6.2010. Osmidenní lhůta tak uplynula dnem 26.6.2010 (sobota). Dle ust. § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu připadne-li konec lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší příští pracovní den – v tomto případě tedy pondělí 28.6.2010. Stavební úřad přihlášku jmenovaného sdružení akceptoval a nadále s tímto sdružením jednal jako s účastníkem řízení. KrÚ se s názorem stavebního úřadu (byť v napadeném rozhodnutí nezdůvodněným) ztotožnil.

Občanské sdružení „Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu“ (dále jen „Děti Země“) oznámilo svou účast v řízení elektronickým podáním se zaručeným el. podpisem dne 28.6.2010. Jak již bylo uvedeno, osmidenní lhůta pro přihlášení za účastníka řízení dle § 70 odst. 3 zákona OPK uplynula dnem 26.6.2010 (sobota). Rovněž v tomto případě je nutno uplatnit ust. § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu, tzn. oznámení o účasti, doručené dne 28.6.2010, považovat za včasné, a „Děti Země“ tak za účastníka řízení.

Pana Pavla Langa zahrnul stavební úřad do okruhu účastníků řízení dle § 85 odst. 2 stavebního zákona. Pan Lang je vlastníkem pozemku parc. č. 3174 k.ú. Nová Ves u Pohořelice, dotčeného stavbou. Ze záborového elaborátu, který je součástí projektové dokumentace vyplývá, že uvedený pozemek je dotčen trvalým zábořem pro objekt 4330 – Přeložka vodovodního řádu DN 200.

Postavení účastníka řízení tak panu Langovi vyplývá přímo z ust. § 85 odst. 2 písm. a) stavebního zákona a není třeba je odůvodňovat. KrÚ se s názorem stavebního úřadu ztotožnil.

Pana Karla Haněla zahrnul stavební úřad do okruhu účastníků řízení dle § 85 odst. 2 stavebního zákona. Pan Haněl je spoluvlastníkem pozemku parc. č. 4695/1 k.ú. Pasohlávky, dotčeného stavbou. Ze záborového elaborátu, který je součástí projektové dokumentace vyplývá, že uvedený pozemek je dotčen trvalým zábořem pro objekt 4464 – Přeložka místních kabelů v místě křížení s II/395 v km 0,45. Postavení účastníka řízení tak panu Langovi rovněž vyplývá přímo z ust. § 85 odst. 2 písm. a) stavebního zákona a není třeba je odůvodňovat. KrÚ se s názorem stavebního úřadu ztotožnil.

KrÚ se v rámci přezkoumání odvoláním napadeného rozhodnutí dále zabýval otázkou, zda odvolání, vyhodnocená KrÚ jako řádná, byla podána v zákonné odvolací lhůtě. Napadené rozhodnutí bylo účastníkům řízení, stanoveným podle ust. § 85 odst. 2 stavebního zákona, doručeno veřejnou vyhláškou dne 23.12.2010. Odvolací lhůta počala běžet dne 24.12.2010 a konec lhůty připadl na 7.1.2011.

Společné odvolání občanských sdružení „EPS“ a „Nebojsa“ bylo doručeno na podatelnu Městského úřadu Pohořelice dne 4.1.2011. Jedná se o odvolání přípustné a podané v zákonem stanovené odvolací lhůtě.

Odvolání občanského sdružení „Děti Země“ bylo doručeno elektronicky se zaručeným el. podpisem na podatelnu Městského úřadu Pohořelice dne 7.1.2011 ve 23:49 hod. I když otiskem razítka podatelny bylo odvolání opatřeno až dne 10.1.2011 (pondělí), nemá tato skutečnost vliv na posouzení včasnosti podaného odvolání. Jedná se o odvolání přípustné a podané v zákonem stanovené odvolací lhůtě.

Odvolání občanského sdružení „Dolní Dunajovice proti R52“ bylo doručeno na podatelnu Městského úřadu Pohořelice dne 6.1.2011. Jedná se o odvolání přípustné a podané v zákonem stanovené odvolací lhůtě.

Odvolání pana Pavla Langa bylo doručeno na podatelnu Městského úřadu Pohořelice dne 6.1.2011. Jedná se o odvolání přípustné a podané v zákonem stanovené odvolací lhůtě.

Odvolání pana Karla Haněla bylo doručeno na podatelnu Městského úřadu Pohořelice dne 6.1.2011. Jedná se o odvolání přípustné a podané v zákonem stanovené odvolací lhůtě.

Dle ust. § 92 odst. 1 správního řádu opožděné nebo nepřípustné odvolání odvolací správní orgán zamítne a jestliže rozhodnutí (usnesení) již nabylo právní moci, následně zkoumá, zda nejsou dány předpoklady pro zahájení přezkumného řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí ve věci. KrÚ v souladu s tímto ustanovením zamítl nepřípustná odvolání a na základě přípustných a včasných odvolání přistoupil k přezkoumání napadeného rozhodnutí v odvolacím řízení.

Ad. V.

Povinností odvolacího orgánu, založenou ustanovením § 89 odst. 2 správního řádu, je přezkoumat soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí pak odvolací orgán přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to

veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného usnesení s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží.

Jestliže odvolací správní orgán dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, rozhodne jedním ze způsobů zakotvených v ustanovení § 90 odst. 1 správního řádu, v opačném případě odvolání ve smyslu ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu zamítne a napadené usnesení potvrdí.

KrÚ z předloženého spisového materiálu zjistil tyto skutečnosti:

Dne 3.5.2010 obdržel stavební úřad usnesení odboru územního plánování a stavebního řádu Městského úřadu Mikulov, kterým mu byla postoupena jako věcně a místně příslušnému orgánu žádost společnosti Ředitelství silnic a dálnic ČR, IČ 65993390, se sídlem Na Pankráci 546/56, Praha 4, zastoupené na základě plné moci společností HBH projekt spol. s r.o., IČ 44961944, se sídlem Kabátníkova 216/5, Brno (dále jen „žadatel“), o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby. Předmětem žádosti byla stavba nazvaná „R52, stavba 5204 Pohořelice – Ivaň, km 19,200-23,000“ v katastrálním území Nová Ves u Pohořelic, Pasohlávky, Mušov a Vlasatice (dále jen „stavba“). Žádost byla mj. doložena plnou mocí, vystavenou společností HBH projekt spol. s r.o. k jednání jménem zmocnitele (Ředitelství silnic a dálnic ČR) a k jeho zastupování při inženýrské činnosti, vedoucí k získání pravomocného územního rozhodnutí pro výše popsanou stavbu.

Opatřením č.j. MUPOD 19738/2010, sp. zn. MUPOS14553/2010OÚPSÚ/NED ze dne 17.6.2010 oznámil stavební úřad zahájení územního řízení a za účelem projednání žádosti nařídil veřejné ústní jednání na den 22.7.2010. Zároveň stavební úřad upozornil na koncentrační zásadu územního řízení, což znamená, že závazná stanoviska dotčených orgánů, námítky účastníků řízení a připomínky veřejnosti lze uplatnit nejpozději při veřejném ústním jednání, jinak k nim nebude přihlédnuto, a upozornil žadatele na povinnost zajistit, aby informace o jeho záměru a o tom, že podal žádost o vydání územního rozhodnutí, byla bezodkladně poté, co bylo nařízeno veřejné ústní jednání, vyvěšena na místě určeném stavebním úřadem. V souladu s ust. § 70 odst. 2 zákona OPK bylo oznámení doručeno občanským sdružením, jejichž žádost o informování o zahajovaných řízeních MěÚ evidoval. (Pozn. KrÚ: označení těchto sdružení v rozdělovníku citovaného opatření jako účastníků řízení dle § 85 odst. 2 písm. c) stavebního zákona není správné, neboť účastníkem se tato sdružení stávají teprve v případě, přihlásí-li se k účasti v zákonné lhůtě.)

Podáním, doručeným elektronicky dne 25.6.2010 (ze spisu není zřejmé, zda byl tento dokument opatřen zaručeným el. podpisem) se za účastníka řízení přihlásilo občanské sdružení „Občané za ochranu kvality bydlení v Brně-Kníničkách, Rozdrojovicích a Jinačovicích“. Totožné podání bylo předáno k poštovní přepravě dne 28.6.2010. Stavební úřad tuto přihlášku akceptoval a nadále s tímto sdružením jednal jako s účastníkem řízení. KrÚ s se s názorem stavebního úřadu ohledně účastenství jmenovaného sdružení v územním řízení neztotožnil, jak bylo popsáno výše.

Podáním, doručeným elektronicky se zaručeným el. podpisem dne 28.6.2010 se za účastníka řízení přihlásilo občanské sdružení „Děti Země“. Podání bylo dle § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu posouzeno jako včasné, stavební úřad přihlášku jmenovaného sdružení akceptoval a nadále s tímto sdružením jednal jako s účastníkem řízení.

Podáním, předaným k poštovní přepravě dne 25.6.2010 se za účastníka řízení přihlásilo občanské sdružení „Dolní Dunajovice proti R52“. Podání bylo stejným způsobem posouzeno jako včasné, stavební úřad přihlášku jmenovaného sdružení akceptoval a nadále s tímto sdružením jednal jako s účastníkem řízení.

Podáním, doručeným elektronicky se zaručeným el. podpisem dne 24.6. 2010 se za účastníka řízení přihlásilo občanské sdružení „EPS“ . Stavební úřad přihlášku jmenovaného sdružení akceptoval a nadále s tímto sdružením jednal jako s účastníkem řízení.

Ve lhůtě, stanovené pro uplatnění námitek účastníků řízení a připomínek veřejnosti, se písemným podáním přihlásili za účastníky řízení Ing. Libor a Ing. Elena Pohankovi, Jaroslav a Marta Součkovi, pan Karel Haněl, paní Helena Kvapilová, paní Jana Ondrová a paní Lenka Šenkýřová. Všichni jmenovaní zároveň ve svém podání uplatnili námitky proti navrhované stavbě. Námitky dále ve stanovené lhůtě uplatnili pan Pavel Lang a občanská sdružení „Dolní Dunajovice proti R52“, „Občané za ochranu kvality bydlení v Brně-Kníničkách, Rozdrojovicích a Jinačovicích“, „Děti Země“ a „EPS“.

Po provedeném územním řízení vydal stavební úřad rozhodnutí o umístění stavby. V napadeném rozhodnutí mimo výroku o umístění stavby a stanovení podmínek pro umístění stavby stavební úřad rozhodl o všech uplatněných námitkách jako o námitkách účastníků řízení. KrÚ považuje takový postup za nesprávný. Podrobněji je tato problematika rozvedena v dalším textu.

Proti rozhodnutí stavebního úřadu byla v zákonné lhůtě podána tato přípustná odvolání:

- **společné odvolání občanských sdružení „EPS“ a „Nebojsa“ ze dne 4.1.2011**

V odvolání jmenovaní uvedli, že byly porušeny obecné zásady činnosti správních orgánů dle § 2 a násl. správního řádu, neboť stavební úřad nezjistil stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti (§ 3 správního řádu), nezabýval se a nedefinoval veřejný zájem na realizaci předmětné stavby (§ 2 odst. 4 správního řádu), přestože shledal cit.: „převahu veřejného zájmu R52 (str. 140 napadeného rozhodnutí)“, a nedostatečně se vypořádal s námitkami účastníků řízení. Napadené rozhodnutí proto odvolatelé považují za nezákonné a nepřezkoumatelné.

K vypořádání jednotlivých námitek stavebním úřadem odvolatelé uvedli (jednotlivé námitky jsou označeny číslicemi shodně s odvoláním):

1) a 2)

stavební úřad se nevypořádal s námitkou, že dle § 92 odst. 2 v kontextu § 90 písm. a) stavebního zákona měl žádost o vydání územního rozhodnutí zamítnout. Stavební úřad argumentuje, že vycházel z Politiky územního rozvoje (dále jen „PÚR“), přičemž svůj výklad práva opírá toliko o metodické sdělení Ministerstva pro místní rozvoj a Krajského úřadu Jihomoravského kraje, nikoliv o platné a účinné zákony České republiky, jako tomu činí odvolatelé. Zákony přitom mají větší právní sílu než interní předpis, kterým je pokyn Ministerstva pro místní rozvoj či Krajského úřadu Jihomoravského kraje. Stavební úřad argumentuje nepatřičně literou zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní infrastruktury, neboť tento zákon nemá na vydání předmětného územního rozhodnutí prakticky žádný vliv. Odvolatelé trvají na tom, že záměr není v souladu s územně plánovací dokumentací dle ust. § 90 písm. a) stavebního zákona. Územně plánovací dokumentace je dána hierarchickou strukturou, kterou tvoří Zásady územního rozvoje (popř. platné ÚP VÚC), územní plány obcí a regulační plány. PÚR není územně plánovací

dokumentací (viz. ust. § 2 odst. 1 písm. a) stavebního zákona), ale pouze jedním z nástrojů územního plánování. Zkoumání souladu záměru s územně plánovací dokumentací v případě silnice R52 znamená, že musí být zkoumán soulad se ZÚR (nejsou schválené), s platným ÚP VÚC (neexistuje) a územními plány obcí. V tomto případě absentuje nadřazená územně plánovací dokumentace, neboť ZÚR JMK nebyly dosud schváleny a žádný platný ÚP VÚC pro danou oblast neexistuje. ÚP VÚC Břeclavska, jehož součástí byl i koridor R 52, byl zrušen rozhodnutím Nejvyššího správního soudu č.j. 3 Ao 1/2007. Odvolatelé dále uvedli, že z rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 1 Ao 1/2009 – 185 ze dne 23.9.2009 vyplývá, že nelze umísťovat a stavět rychlostní silnici (záměr nadmístního významu) jen na základě ÚP obce. Protože jediná platná nadřazená územně plánovací dokumentace týkající se stavby R52 byla soudem zrušena (ÚP VÚC Břeclavsko) a územní plány pro soulad s R52 použít nelze, nemá záměr rychlostní silnice R52 oporu v územně plánovací dokumentaci, což je jednou z podmínek pro vydání územního rozhodnutí. Dle ust. § 92 odst. 2 stavebního zákona stavební úřad nemá jinou možnost než žádost o vydání územního rozhodnutí zamítnout, jestliže záměr není v souladu s požadavky uvedenými v § 90 stavebního zákona. Stavební úřad nelogicky dovozuje z ust. § 1 odst. 2 zákona č. 416/2009 Sb., že k umístění stavby je možné použít obsah PÚR, toto ust. však pouze uvádí definici pojmu dopravní infrastruktura. Silnice R52 je sice v PÚR jako dopravní infrastruktura uvedená, z toho však nevyplývá, že ji lze bez schválené příslušné nadřazené územně plánovací dokumentace umístit do území. Zákon č. 416/2009 Sb. nezbavuje stavební úřad povinnosti zkoumat soulad záměru s územně plánovací dokumentací dle § 90 stavebního zákona, neboť k tomuto ustanovení neobsahuje žádnou speciální úpravu. Dle právního názoru Městského soudu v Praze (např. usnesení č.j. 10A 155/2010-1110 ze dne 13.7.2010 nebo usnesení č.j. 10A 211/2010-66 ze dne 29.9.2010) lze tento zákon použít jen v případě, pokud investor (za splnění podmínky platného schválení ZÚR či ÚP VÚC) požádá stavební úřad o spojení územního a stavebního řízení – to není případ umístování jednotlivých částí silnice R52. PÚR je velice obecným dokumentem, který ve svém příliš velkém měřítku nemůže přesně vymezovat trasování určité komunikace ani přesně umístit jiné záměry. To je úkolem územně plánovací dokumentace (ZÚR), která má PÚR dále rozpracovat a rovněž vyhodnotit možné varianty řešení. Pokud by tomu tak nebylo, zpracování ZÚR by ztrácelo svůj význam. Skutečnost, že nelze automaticky přebírat záměry v PÚR uvedené do ZÚR potvrdil i Nejvyšší správní soud v usnesení sp. zn. 9 Ao 3/2009 ze dne 18.11.2009, kde uvedl...*Pokud by obecné záměry vyjádřené v PÚR samy o sobě, bez ohledu na jejich obsahové vymezení znamenaly pro příslušné územní orgány povinnost automatické realizace, postrádal by způsob, jakým je ve stavebním zákoně upraven proces schvalování zásad územního rozvoje, územního plánu či regulačního plánu, smysl.* S tímto názorem Nejvyššího správního soudu se následně ztotožnil i Ústavní soud ČR v usnesení sp. zn. Pl.ÚS 5/10 ze dne 2.11.2010. Dále odvolatel citoval obsáhlé pasáže uvedených rozsudků, a dovedl, že z citovaného textu plyne, že cit.: „i když stavební zákon výslovně uvádí, že PÚR je závazná (pro pořizování ZÚR, územních plánů i pro rozhodování v území), tak „ve skutečnosti“ takto závazná není a ani být nemůže, protože je příliš obecná. Na tom nic podle ÚS nemění ani to, že PÚR vymezuje koridory dopravních staveb.“ Dále odvolatelé uvedli, že tento výklad znamená, že obsah PÚR nemůže být rozhodujícím argumentem pro vymezení trasy jakékoliv dálnice či rychlostní silnice nadmístního významu v ZÚR a nelze tak podle něj ani vydávat územní rozhodnutí. Veškeré námítky, týkající se vlivů na životní prostředí, chráněná území, požadavku na posouzení variant atd musí být řešeny na úrovni ZÚR a nelze je odmítnout s tím, že „PÚR rozhodla“. Argumentace stavebního úřadu ohledně přímé aplikace PÚR je proto naprosto mylná. Existence záměru R52 v PÚR je založena na již zrušeném ÚP VÚC

Břeclavsko. Stavební úřad nezjistil skutkový stav věci, když odkazuje na PÚR, neboť ta v části Důvodová zpráva na str. 102 stanoví, že v návrhu PÚR ČR 2008 jsou uvedeny některé rozvojové záměry, kterých se týká usnesení vlády ČR 1064/2007 (jedná se mj. o řešení rychlostní silnice R52). Citované usnesení vlády ukládá pro každý rozvojový záměr prověření a vyhodnocení variantních řešení. Až do výsledků vyhodnocení variant je nutno v PÚR ČR 2008 zachovat ta řešení, která jsou stanovena v jiných platných dokumentech (např. u R 52 – ÚPN VÚC Břeclavsko). Vyhodnocení variant dosud neproběhlo a ÚPN VÚC Břeclavsko byl zrušen Nejvyšším správním soudem. Nelze se proto v případě záměru R52 řídit PÚR. Opakované konstatování stavebního úřadu že „...je dokumentace záměru žadatele shledána v souladu s PÚR 2008“ je vzhledem k výše uvedenému zcela irelevantní a mylné. Stavební úřad v územním řízení nezkontroluje soulad s PÚR (a ani nemůže, protože PÚR je příliš obecná), ale s územně plánovací dokumentací (ZÚR, ÚP obcí, popř. regulačními plány, a ani zákon 416/2009 Sb. nedává stavebnímu úřadu možnost přímé aplikace PÚR 2008. Argumentace stavebního úřadu ustanovením § 54 odst. 5 stavebního zákona je nepatřičná, neboť to se nevztahuje na zásady územního rozvoje, ale toliko na územní plány obcí, které nejsou ve smyslu judikatury Nejvyššího správního soudu stěžejní pro vymezení koridorů a ploch dopravní infrastruktury nadmístního významu. Stavební úřad tak pochybil, když žádost nezamítl z důvodu nesouladu záměru s územně plánovací dokumentací, jak mu přikazuje ust. § 92 odst. 2 ve spojení s § 90 písm. a) stavebního zákona. Stavební úřad zcela rezignoval na definici veřejného zájmu (pozn. KrÚ: zřejmě myšleno na prokázání veřejného zájmu), nezkontroloval jeho jednotlivé složky a vůbec se tímto aspektem nezabýval, z rozhodnutí není seznatelné, co tvoří veřejný zájem R52. Odvolatelé trvají na názoru, že veřejný zájem na realizaci R52 nebyl doposud spolehlivě prokázán a ani prokázán být nemůže, neboť zcela absentuje.

- 3) stavební úřad v odůvodnění zamítnutí námítky č. 3 neřeší obsah námítky - konstatoval, že je nepravdivé tvrzení účastníka o nerespektování stanoviska EIA v dokumentaci, nerespektování stanoviska EIA však odvolatelé nenamítali. Odvolatelé dále poukázali na nepochopení námítky stavebním úřadem (neschopnost rozlišit posouzení vlivů koncepcí (SEA) a posouzení vlivů záměrů (EIA) na životní prostředí, a v této souvislosti považují závěr stavebního úřadu o irelevanci námítky a jejím zamítnutí jako celku za nemístné. Odvolatelé jsou názoru, že námítka zůstala nevypořádaná, neboť se jí stavební úřad vůbec nezabýval, a trvají na tom, že do dnešního dne nebyly řádně posouzeny varianty silničního spojení Brna s Vídní.
- 4) stavební úřad v odůvodnění zamítnutí námítky č. 4 neřeší obsah námítky – stavební úřad se měl vyjádřit k „Dohodě mezi vládou České republiky a Rakouskou spolkovou vládou o propojení české rychlostní silnice R52 a rakouské dálnice A5 ne česko-rakouských hranicích“, nikoliv do rozhodnutí opisovat obsah „Memoranda“, což nemá pro územní rozhodnutí žádný význam.
- 5) stavební úřad v odůvodnění zamítnutí námítky č. 5 opakuje chybnou argumentaci použitou v případě zamítnutí námítek č. 1 a 2, odvolatelé odkazují na svou argumentaci uvedenou v bodě 1 a 2.

Dále odvolatelé vyjmenovali nedostatky napadeného rozhodnutí a územního řízení [v odvolání označeny 1) až 3), zde pro lepší přehlednost označeny v návaznosti na předchozí odvolací námítky 6) až 8)]:

- 6) podmínka č. 40, která stanoví platnost vydaného územního rozhodnutí na 5 let, kterou stavební úřad odůvodnil tím, že se jedná o zvlášť rozsáhlou liniovou stavbu, je zjevně nepřiměřená. Jedná se o liniovou stavbu (resp. její úsek) o délce 3,8 km, nejde tedy o extrémně dlouhý úsek ani o úsek, který by vedl velice členitým terénem, a prodloužení lhůty vzhledem k obecně platné lhůtě 2 roky

je neadekvátní. Příprava stavby je zcela obvyklou a běžnou náplní práce investora. Lhůtu tak odvolatelé považují za neodůvodněnou a nepřiměřenou.

- 7) konstatování typu „z hlediska ustanovení § 32 odst. 1 písm. a) a d) stavebního zákona je dokumentace záměru žadatele plně v souladu s PÚR...“ považují odvolatelé za vyloženě nepravdivé a zavádějící. Není zřejmé, na základě čeho dospěl stavební úřad k závěru, že „...ochrana životního prostředí bude umístěním stavby dle dokumentace zlepšena...“, když uvádí jen některé ze složek životního prostředí (emise, hluk, ochrana vod), u kterých má dojít ke zlepšení. Stavební úřad neuvedl, na základě jakých dat, výpočtů a modelů k uvedenému zlepšení dojde (snížení hluku a emisí je sporné, neboť evidentně dojde k nárůstu intenzity dopravy). Stavební úřad pouze konstatoval předpokládané zlepšení a vycházel přitom zjevně z podkladů poskytnutých žadatelem. Rovněž sporné je konstatování stavebního úřadu o výrazném zvýšení bezpečnosti dopravy a silničního provozu, z něhož není zřejmé, která dostupná data stavební úřad pro svou úvahu použil a jak s nimi naložil. Výrok stavebního úřadu, že neshledal žádné nedostatky ani vady, které by bránily vydání rozhodnutí, považují odvolatelé za nepravdivý a absurdní.
- 8) stavební úřad uvedl, že záměr R52 je součástí Transevropské dopravní sítě (dále jen TEN-T). Odvolatelé upozornili, že dokument TEN-T nelze použít jako doklad veřejného zájmu na realizaci R52, neboť jde v případě mapové části tohoto dokumentu pouze o náčrty. Stavební úřad dále uvedl, že výhledové propojení rychlostní silnice R52 s rychlostní silnicí R43 pomocí tzv. jihozápadní tangenty ...vytvoří severojižní příčku mezi plánovanou silnicí R35 a státní hranicí ČR. Rychlostní silnice R52 a R43 jsou dle platného vládního usnesení č. 741 z roku 1999 zařazeny do TEN. Odvolatelé k tomu připomněli, že řešení silniční dopravy v JMK (zejména variant silnic R43, R52 a tzv. Jihozápadní tangenty) se dosud nerozhodlo a jeho vyhodnocení je předmětem právě pořizovaných Zásad územního rozvoje Jihomoravského kraje. Stavební úřad řádně nezjistil stav věci, když mu unikla informace, že tranzitní doprava přes centrum města Brna je v současné době zcela minimální, naopak bude do města Brna zavedena v případě realizace záměru R43 ve variantě Bystrcká. Odvolatelé vyjádřili názor, že obecná a nepodložená tvrzení nemají v územním rozhodnutí orgánu státní správy, který má postupovat nezávisle, své místo. Stavební úřad nemůže předem deklarovat skutečnosti, o kterých nebylo dosud cit.: „právoplatně“ rozhodnuto a vzbuzovat tak v účastnících řízení neodůvodněnou obavu, že je v určité věci již předem rozhodnuto.

Odvolatelé dále v odvolání uvedli, že stanovisko EIA je nezákonné a jeho platnost již vypršela. Obsahem odvolání byl rovněž podnět k přezkumu stanoviska EIA podle § 156 odst. 2 správního řádu.

- **odvolání občanského sdružení „Dolní Dunajovice proti R52“ ze dne 6.1.2011**
- **odvolání pana Karla Haněla ze dne 6.1.2011**

Obě odvolání byla fakticky zcela totožná, pouze v části D se jednotlivé odvolací námítky lišily pořadovými čísly. KrÚ proto rekapituluje obě odvolání současně. (Pozn. KrÚ: totožná byla i zamítnutá odvolání manželů Pohankových, manželů Součkových a paní Kvapilové.) Označení jednotlivých částí odvolání A.1 – C KrÚ zachoval.

A.1

Chybná aplikace zákona č. 416/2009 Sb. – nelze vést územní řízení v režimu uvedeného zákona, neboť neobsahuje ustanovení, které by to umožňovalo. Tento zákon nezabývá stavební úřad povinností zkoumat soulad záměru s územně plánovací dokumentací dle § 90 stavebního zákona, neboť k tomuto ustanovení neobsahuje žádnou speciální úpravu. V ust. § 1 odst. 2 citovaného zákona

je pouze definice termínu dopravní infrastruktura. K věci se vyjádřilo i plénum Ústavního soudu ČR usnesením Pl. ÚS 5/10 ze dne 2.11.2010, kde uvedlo, že ze skutečnosti, že určité stavby jsou umísťovány v plochách a koridorech vymezených v PÚR, neplyne bez dalšího konkrétní předmět regulace. Odvolatel z toho dovodil, že samotná regulace, tedy i vymezení koridoru rychlostní komunikace, je tedy dána pouze a výlučně v územně plánovací dokumentaci. Dále odvolatel vyjádřil názor, že nelze vydávat územní rozhodnutí pro nadmístní záměr (stavbu R52) bez jejího schválení v ZÚR a souladného schválení v územních plánech dotčených obcí. Podle odvolatele stavební úřad pochybil, když poukázal na zákon č. 416/2009 Sb. zcela obecně, bez odkazu na konkrétní ustanovení, které by bylo pro vydání územního rozhodnutí relevantní – takovým ustanovením není ust. § 1 odst. 2, ani ust. § 3 odst. 1, které se týká procesu vyvlastňování. Odvolatel dále odkázal na usnesení Městského soudu v Praze č.j. 10A 155/2010-1110 ze dne 13.7.2010 a usnesení č.j. 10A 211/2010-66 ze dne 29.9.2010) podle kterých je uvedený zákon aplikovatelný pouze pokud žadatel (za splnění podmínky platného schválení ZÚR či ÚP VÚC) požádá stavební úřad o spojení územního a stavebního řízení – to není případ umísťování jednotlivých částí silnice R52.

A.2

Chybná aplikace PÚR – stavební úřad nemůže vést územní řízení v režimu přímé aplikace PÚR, neboť takový postup nemá oporu v platné legislativě. Odvolatel odkázal na usnesení Nejvyššího správního soudu č.j. Ao 3/2009 – 59 ze dne 18.11.2009 kde je uvedeno, že cit.: „...*předmětem PÚR není regulace určitého přesně vymezeného území, jak je tomu u územně plánovací dokumentace. Politika má vyjadřovat vývojové záměry státu v mezinárodním kontextu a vytvářet základ pro regionální politiku na úrovni státu a to vše v potřebné míře obecnosti. Jde tedy o koncepční nástroj, který určuje strategii a základní podmínky pro naplňování úkolů územního plánování. Jejím účelem není stanovit pravidla vztahující se ke konkrétní situaci, ale stanovit obecné rámcové úkoly pro navazující územně plánovací činnost, zajistit koordinaci územně plánovací činnosti krajů a obcí, koordinaci odvětvových a meziodvětvových koncepcí, politik a strategií.*“ Dále odvolatel citoval (bez konkretizace zdroje) upřesnění Ústavního soudu - *...míra podrobnosti regulace u PÚR je – ve srovnání např. se ZÚR tak nízká, že je již namístě hovořit o obecnosti předmětu regulace (ve smyslu protikladu ve vztahu ke „konkrétnosti“ předmětu regulace).* Odvolatel z toho dovodil, že PÚR není regulací, která by stanovila koridor R52 v území a následně by bylo možné posuzovat shodu s tímto koridorem, a že koridor R52 musí být nejprve závazně schválen v nadřazené plánovací dokumentaci, nyní v ZÚR, a pak teprve může být schválen v územních plánech obcí. Tato hierarchie kroků je nepřekročitelná. Lze odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 9 Ao 1/2010 – 84 ze dne 27.5.2010 (pozn. KrÚ - kterým byl zrušen koridor R43 v ÚP města Brna), a již dříve citované rozsudky s pozitivním a negativním vymezením obsahu PÚR.

A.3

Chybné posouzení souladu s územně plánovací dokumentací – záměr je v rozporu s územním plánem obce Pásohlávky, kde trasa R52 není vůbec schválena, a změna č. 2 územního plánu Pohořelice byla přijata protiprávně. Odvolatel odkázal na žalobu k Nejvyššímu správnímu soudu (č.j. 6 Ao-4/2010 s tím, že cit.: „tímto se argumentace uvedená v žalobě činí nedílnou součástí tohoto odvolání“ a že stavební úřad má text žaloby k dispozici. (Pozn. KrÚ: vzhledem k tomu, že KrÚ není oprávněn jakkoliv se vyjadřovat k podané žalobě ani posuzovat zákonnost schválení změny územního plánu, text žaloby zde neuvádí.) Stavební úřad uvedl formulace o územně plánovací dokumentaci vydané po schválení PÚR 2008 (pozn. KrÚ: v odstavci - zhodnocení dle § 90 písm. a), b) stavebního zákona), taková

formulace však v ust. § 90 písm. a) stavebního zákona obsažena není, a samotná PÚR nevymezuje katastrální území či obce, přes které by koridory dopravní infrastruktury měly vést. Tvrzení stavebního úřadu že koridor R52 prochází přes Pohořelice a Pasohlávky v trase uvedené v dokumentaci pro územní rozhodnutí je v situaci, kdy neexistují ZÚR JMK, nepodloženou spekulací. Úvahy odvolatele o nezákonnosti jiné části R52, stejně jako invectivy vůči úřední osobě – vedoucí stavebního úřadu Pohořelice zde KrÚ z důvodu jejich naprosté irelevance neuvádí. Dále odvolatel uvedl, že územní plány obcí Pohořelice a Pasohlávky zůstávají ve své existující formě závazným podkladem pro rozhodování v území. Stavební úřad na základě nepřipustné fabulace dovodil přímou aplikaci PÚR dle § 31 odst. 4 stavebního zákona a v daném kontextu zcela zmatečně odkazuje na ust. § 54 odst. 5 stavebního zákona. to je vážné pochybení stavebního úřadu, neboť jak východisko jeho tvrzení, tak i jeho závěry jsou chybné. Ust. § 31 odst. 4 stavebního zákona sice odkazuje na rozhodování v území, avšak lze tak činit pouze v rozsahu právní regulace dané PÚR. PÚR tedy cit. „ ani omylem“ nemůže nahradit absenci ZÚR a se ZÚR souladné územní plány obcí. Ust. § 54 odst. 5 stavebního zákona dokládá, že pokud je územní plán obce v rozporu s PÚR, nelze podle něj rozhodovat, a odůvodnění napadeného rozhodnutí (odkazující na toto ustanovení) je tak vnitřně rozporné. Zmatečnost odkazu na citované ustanovení je seznatelná i z toho, že územní plán obce Pasohlávky koridor R52 ani neobsahuje. Pokud by se připustilo, že PÚR může být aplikována pro územní řízení přímo bez nadřazené územně plánovací dokumentace (ZÚR), pak by zde byl rozpor existujícího územního plánu Pasohlávek s PÚR a dle § 54 odst. 5 stavebního zákona by v ploše tohoto rozporu nebylo možné rozhodovat. Odvolatel dále konstatoval, že soulad s územními plány obcí vyžaduje i ust. § 90 písm. a) stavebního zákona a že stavební úřad tedy vážně pochybil (bez dalšího rozvedení).

B.

K vypořádání jednotlivých námitek stavebním úřadem odvolatel uvedl (jednotlivé námítky jsou označeny číslicemi shodně s odvoláním):

Námítka č. 00: stavební úřad se nevypořádal s námitkou zavedení tranzitní dopravy do středu obce Nová Ves.

Námítka č. 01: stavební úřad se chybně a zmatečně vypořádal s námitkou nesouhlasu s R52 a s průtahem přes Novou Ves, nedostatečného prověření dálničního spojení Brna s Vídní po D2 s využitím obchvatu Břeclavi, nedůsledného posouzení spojení Vídně s Prahou po S8 okolo Znojma a možnosti spojení Vídně s Moravskoslezským krajem a Katowickem v Polsku po budované R55 okolo Břeclavi dle PÚR, neexistence převahy veřejného zájmu na R52. Odvolatel dále obšírně popsal nesprávnosti, jichž se podle jeho názoru stavební úřad dopustil při odůvodňování zamítnutí námítky. Tvrzení stavebního úřadu o tom, že do pozemní komunikace v Nové Vsi není záměrem zasaženo, a že tranzitní doprava není zavedena do středu Nové Vsi, je nesprávné, neboť tranzitní doprava, která nebude chtít platit za použití R52, bude projíždět po existující silnici středem Nové Vsi. Konstatování stavebního úřadu, že připomínky k trasování silnice II/395 mohly a měly být uplatněny při projednávání změny územního plánu města Pohořelice je nesprávné, neboť tato silnice nebyla předmětem námítky. Pokud chtěl stavební úřad odkázat na prodloužení silnice II/395 k jihu, měl tak učinit nejen srozumitelně, ale byl povinen to také doložit souladem s krajem schváleným dokumentem, Generelem pro krajské silnice. I akt povýšení dnešní komunikace středem Nové Vsi na krajskou silnici by byl dalším vážným argumentem pro obavu z podstatného navýšení intenzity dopravy středem Nové Vsi. Argumentace stavebního úřadu prodloužením silnice II/395 k jihu odhaluje, že stavební úřad postupuje pro tento další nadmístní prvek v rozporu se stavebním

zákonem. Návrh zapojit silnici III/38616 do záměru K-12 v projednávaných opravách Generelu krajských silnic je pouze idejí, která nebyla nikdy projednána v nadřazené územně plánovací dokumentaci. Stavební úřad se tak na ni nesmí odvolávat v územním řízení. Toto označení není uvedeno ani ve schválené změně územního plánu Pohořelice č. 4a. Odkaz na studii DHV (pozn. KrÚ: Komparativní studie R52 a R55) v odůvodnění zamítnutí námítky je nepřipadný – studie neposuzovala celé spojení Brno-Vídeň, ale jen příhraniční území, posouzení je chybné. Pokud se stavební úřad chtěl vypořádat s touto problematikou, býval by musel do odůvodnění zahrnout jedinou existující studii k posuzování NATURA 2000, to však neučinil. Pokud se stavební úřad chtěl zabývat ekonomickou problematikou, musel by vzít v úvahu dopravně-ekonomickou autorizovanou studii Ing. Strnada, to však neučinil. Také by musel vzít v úvahu 3 ekonomické studie pro úseky R5204, R5205 a R5206, vypracované firmou HBH, což neučinil. Stavební úřad pominul fakt, že ekonomickými aspekty R52 se zabýval i NKÚ. Odkaz na nižší počet osob zasažených hlukem ve studii DHV je chybné, neboť studie ignorovala vyvolané dopady. Odkaz stavebního úřadu na lepší plnění dopravní funkce je nepřezkoumatelný. Dále odvolatel upozornil na nerelevantní text v odůvodnění napadeného rozhodnutí, týkající se I/38 a odkazu na multimodální koridory. Odvolatel dále rozebral otázku možností financování jednotlivých tras. Dále odvolatel uvedl, že záměr R52 není součástí Transevropské dopravní sítě (dále jen TEN-T), jak tvrdí stavební úřad. Odmítl rovněž odkaz stavebního úřadu na rozptylovou a hlukovou studii (z důvodu její neidentifikace), odkaz na zákon 416/2009 Sb., na PÚR, na územně plánovací dokumentaci vydanou po schválení PÚR, na cit.: „jiný relevantní podklad“, na pozitivní a negativní vymezení v územně plánovací dokumentaci. Odvolatel konstatoval, že stavební úřad si je vědom argumentace proti územnímu plánu Pohořelice, která je součástí žaloby proti městu Pohořelice, a měl se s ní proto v odůvodnění vypořádat, neboť za této situace nelze lakonicky tvrdit, že R52 je v souladu s územním plánem Pohořelice. Dále odvolatel konstatoval, že závěr stavebního úřadu o shledání převahy veřejného zájmu na R52 je absurdní, neboť tato problematika nebyla obsahem námítky.

Námítka č. 02: stavební úřad se nevypořádal s námitkou o nepřípustnosti vést územní řízení, když byl Nejvyšším správním soudem zrušen územní plán Břeclavska a tím i koridor R 52 Pohořelice – Mikulov. Odkaz stavebního úřadu na zákon č. 416/2009 Sb., na PÚR a na pozitivní a negativní vymezení v územně plánovací dokumentaci a PÚR je nepřipadný (viz předchozí rozbor).

Námítka č. 03: stavební úřad se nevypořádal s námitkou o nezákonnosti změny č. 2 ÚP obce Pohořelice. Stavební úřad uvedl, že posuzoval, zda je záměr v souladu nebo není v rozporu s platnou územně plánovací dokumentací a zda je záměr zahrnut v závazné části platné územně plánovací dokumentace, avšak takové porovnání neprovedl. Odkaz stavebního úřadu na zákon č. 416/2009 Sb., na PÚR, na pozitivní a negativní vymezení v územně plánovací dokumentaci a PÚR a na cit.: „jiný relevantní podklad“ je nepřipadný (viz předchozí rozbor). Odvolatel opětovně konstatoval, že stavební úřad si je vědom argumentace proti územnímu plánu Pohořelice, která je součástí žaloby proti městu Pohořelice, a měl se s ní proto v odůvodnění vypořádat, neboť za této situace nelze lakonicky tvrdit, že R52 je v souladu s územním plánem Pohořelice. Odvolatel odkázal na odůvodnění uvedené žaloby.

Námítka č. 04: stavební úřad se nevypořádal s námitkou o neúplnosti koridoru R52 v ÚP obce Pohořelice z hlediska územního řízení (viz dosud neschválená změna č. 8 ÚP Pohořelice), což podle odvolatele dokládá i Zadání změny č. 8 ÚP Pohořelice. Odvolatel uvedl cit.: „Protože tento kompletní materiál předložený zastupitelstvu města Pohořelice vlastní město Pohořelice, činíme tyto dokumenty nedílnou součástí odvolání s tím, že stavební úřad je povinen tyto dokumenty poskytnout odvolacímu orgánu současně s tímto odvoláním.“ (Pozn. KrÚ: vzhledem k tomu, že KrÚ nepřísluší

v odvolacím řízení, týkajícím se vydaného územního rozhodnutí posuzovat zákonnost procesu pořízení změny územního plánu, text Zadání změny územního plánu Pohořelic č. 8 zde neuvádí.) Odvolatel dále uvedl, že odkaz stavebního úřadu na zákon č. 416/2009 Sb., na PÚR, na pozitivní a negativní vymezení v územně plánovací dokumentaci a PÚR i na cit.: „jiný relevantní podklad“ je nepřijatelný a chybný (viz předchozí rozbor). Dále odvolatel zdůraznil, že formulace stavebního úřadu, kdy upozorňuje na Pomůcku k uplatňování republikových priorit PÚR ČR 2008 MMR, stejně jako argumentace touto Pomůckou je nepřijatelná, neboť Pomůcka není dokumentem, který by umožnil překonat stavební zákon a přímou aplikaci PÚR v územních řízeních.

Námítka č. 05: stavební úřad se nevypořádal s námitkou nerespektování EIA a nemožnosti vést územní řízení pro část úseku R52 Pohořelice-Mikulov bez splnění všech podmínek stanovených ve stanovisku EIA. Podmínka územního rozhodnutí č. 9 (dodržet podmínky stanoviska EIA, konkrétně bod 8.1. - zařadit vybranou trasu R 52 do závazných částí příslušné územně plánovací dokumentace a v této trase a v územích ovlivněných negativními dopady z provozu na komunikaci, a bod 8.4 řešit osvětlení podchodů pro zajištění migrační propustnosti např. zarošťovanými okny v dělicím pásu rychlostní silnice) není předloženou dokumentací dodržena. Stavební úřad v odůvodnění zamítnutí námítky sám přiznává, že nedošlo ke splnění všech podmínek stanoviska EIA. Dále odvolatel odkázal na argumentaci k nezákonnosti stanoviska EIA, která je součástí odvolání.

Námítka č. 06: stavební úřad se nevypořádal s námitkou nezákonnosti stanoviska EIA. Odvolatel opět odkázal na argumentaci k nezákonnosti stanoviska EIA, která je součástí odvolání, a uvedl, že s námitkou je povinen se vypořádat odvolací orgán, neboť stanovisko EIA je námitkou i odvoláním napadeno.

Námítka č. 07: stavební úřad se nevypořádal s námitkou nezákonnosti povolení výjimky k zásahu do biotopů 10 ohrožených druhů živočichů. Odvolatel uvedl, že s touto námitkou je povinen se vypořádat odvolací orgán, neboť stanovisko je námitkou i odvoláním napadeno.

Námítka č. 08: stavební úřad se nevypořádal s námitkou, že koridor R52 smí být vymezen pouze v ZÚR JMK, které doposud nebyly schváleny. Odvolatel dále uvedl, že odkaz stavebního úřadu na zákon č. 416/2009 Sb., na PÚR, na pozitivní a negativní vymezení v územně plánovací dokumentaci a PÚR i na cit.: „jiný relevantní podklad“ je nepřijatelný a chybný (viz předchozí rozbor). Odvolatel odkázal na argumentaci o PÚR ve světle usnesení Nejvyššího správního soudu a Ústavního soudu, uvedenou v úvodní části odvolání.

Námítka č. 09: stavební úřad se nevypořádal s požadavkem na zastavení územního řízení a zamítnutí žádosti. Odvolatel dále uvedl, že odkaz stavebního úřadu na zákon č. 416/2009 Sb., na PÚR a na pozitivní a negativní vymezení v územně plánovací dokumentaci a PÚR je nepřijatelný (viz předchozí rozbor).

C.

Odvolatel vyjádřil názor, že nebyl dodržen správný postup při projednání stanoviska EIA a v odvolání napadl stanovisko EIA. Vzhledem k postupu, danému ust. § 149 odst. 3 správního řádu (pokud odvolání směřuje proti obsahu závazného stanoviska, vyžádá odvolací správní orgán potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému vydání závazného stanoviska – více o tom viz další text), neuvádí zde KrÚ text vztahující se k odvolatelem uváděné nezákonnosti procesu EIA.

D.

Odvolatel specifikoval další námitky vůči územnímu rozhodnutí. V této části se liší odvolání občanského sdružení „Dolní Dunajovice proti R52“ od odvolání pana Karla Haněla, avšak pouze v pořadových číslech jednotlivých námitek. KrÚ proto uvádí námitky tak jak byly seřazeny v odvolání pana Haněla, v závorce pak pořadové číslo z odvolání občanského sdružení „Dolní Dunajovice proti záměru R52“).

Námitka D01 (D04): nelze akceptovat tvrzení stavebního úřadu o tom, že se jedná o zvlášť rozsáhlou liniovou stavbu, odůvodňující prodloužení platnosti územního rozhodnutí na 5 let. Prodloužení doby platnosti se neprovádí podmínkou, jak chybně učinil stavební úřad.

Námitka D02 (D05): stavební úřad nesmí formulovat podmínky rozhodnutí pouhými odkazy na povinnost splnit podmínky závazného stanoviska, ale je povinen tyto podmínky explicitně vypsát do textu územního rozhodnutí. Tato skutečnost zakládá důvod pro zrušení územního rozhodnutí.

Námitka D03 (D01): není přípustné odložit rozhodnutí o demolicích do následných řízení, o demolicích musí být rozhodnuto současně s územním rozhodnutím (např. 4004 Demolice čerpací stanice PHM v km. 24,500 vlevo a 4005 Demolice čerpací stanice PHM v km. 24,800 vpravo).

Námitka D04 (D02): není přípustné v územním rozhodnutí nerozhodnout o vodovodních řadech (např. 4330 Přeložka vodovodního řadu DN 200, 4331 Přeložka vodovodního řadu DN 150, 4332 Přeložka vodovodního řadu DN 100).

Námitka D05 (D03): není přípustné v územním rozhodnutí nerozhodnout o 4340 Zvětšení rybníka Čahoun.

Námitka D06 (D06): není přípustné v územním rozhodnutí uvádět formulace „...navrhujeme posoudit umístění výústních objektů ORL II a ORL III v návaznosti na rybníční ekosystémy“. Tato skutečnost zakládá důvod pro zrušení územního rozhodnutí.

Námitka D07 (D07): není přípustné v územním rozhodnutí uvádět formulace „...požadujeme posouzení navýšení množství průtoků v Mlýnském náhoně, které by mohly ovlivnit povodňové stavy vodního toku a jakost vody v něm.“ Tato skutečnost zakládá důvod pro zrušení územního rozhodnutí.

Námitka D08 (D08): není přípustné v územním rozhodnutí uvádět formulace „...u případných přeložek bude navržena revitalizace“. Tato skutečnost zakládá důvod pro zrušení územního rozhodnutí.

Námitka D09 (D09): DTTO Ad D02 (D05)

Námitka D10 (D11): DTTO Ad D02 (D05)

Námitka D11 (D10): i při režimu, kdy některé pozemky mohou být podřízeny režimu vyvlastnění, musí být vlastnická práva plně zdokumentována pro všechny dotčené pozemky.

Námitka D12 (D12): nebylo řádně provedeno posouzení dle § 90 písm. a) a b) stavebního zákona, odůvodnění obsahuje nepravdivé a nepřipadné informace. Odkaz stavebního úřadu na zákon č. 416/2009 Sb., na PÚR a na pozitivní a negativní vymezení v územně plánovací dokumentaci a PÚR je nepřipadný (viz předchozí rozbor).

Námitka D13 (D13): odkazy stavebního úřadu na usnesení vlády jsou v procesu územního řízení nepřípustné, vláda nemůže ovlivňovat procesy, které probíhají podle zákonů, kde mandát zákonem není svěřen vládě, ale jinému orgánu. Totéž platí pro mezivládní dohodu. Tento postup stavebního úřadu zatížil územní řízení vážnou právní vadou, která má za následek, že nadřízený orgán je povinen rozhodnutí zrušit.

Námitka D14 (D14): argumenty stavebního úřadu (trasa prochází územím téměř bez zástavby, protože se jedná o dostavbu stávající silnice I/52, územní nároky, stavební náklady i zásah do krajiny

jsou nižší než v případě novostavby) jsou jednak irelevantní, a dále nesprávné, neboť v územním řízení nebyla prokázána převaha veřejného zájmu na spojení Brna a Vídně přes Mikulov.

Námitka D15 (D15): argumenty stavebního úřadu, odůvodňující splnění požadavků § 90 písm. c) stavebního zákona jsou chybné. Tvzení, že dojde ke zlepšení průchodnosti území zejména pro drobné živočichy je nedoložená a absurdní. Závěr stavebního úřadu že uskutečněním stavby nebudou ohroženy veřejné zájmy, ochrana životního prostředí, ochrana zdraví není pravdivé, neboť v procesu EIA byly zanedbány vyvolané a kumulativní dopady záměru (zavlečení dálkové tranzitní dopravy do brněnské aglomerace, zvýšená prašnost v brněnské aglomeraci). Odvolatel dále uvedl, že je nutno použít trasu z Vídně kolem Břeclavi.

Námitka D16 (D16): argumenty stavebního úřadu, odůvodňující splnění požadavků § 90 písm. d) stavebního zákona (posouzení souladu záměru s požadavky na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu) jsou chybné, resp. k citovanému ustanovení irelevantní.

Námitka D17 (D17): argumenty stavebního úřadu, odůvodňující splnění požadavků § 90 písm. e) stavebního zákona (posouzení souladu záměru s požadavky zvláštních právních předpisů a s ochranou práv a právem chráněných zájmů účastníků řízení) jsou chybné resp. k citovanému ustanovení irelevantní.

Námitka D18 (D18): stavební úřad v územním rozhodnutí neuvedl správné poučení, což zakládá důvod k aplikaci příslušných ustanovení správního řádu (bez bližší specifikace nesprávnosti).

Námitka D19 (D19): stavební úřad v územním rozhodnutí neuvedl úplný seznam účastníků řízení, což zakládá důvod k aplikaci příslušných ustanovení správního řádu

Odvolatel v závěru odvolání konstatoval, že pokud by se postupovalo jinak než neprodleným zastavením územního řízení, pak by tato situace nebyla odlišná od kauzy špatného rozhodování v územním a stavebním řízení, kde rozhodoval Nejvyšší soud, specificky v kauze č.j. 7 Tdo 991/2005 z 15.11.2005, v níž soud potvrdil trestní odpovědnost úřednice, která předjímala rozhodnutí o územním plánu, tj. předběhla rozhodnutí o územním plánu a svévolně vydala rozhodnutí v územním a stavebním řízení.

- **odvolání občanského sdružení „Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu“ ze dne 7.1.2011**

KrÚ zachoval označení jednotlivých částí odvolání I. – IV., pokračující částí označenou C.

I.

V odvolání bylo uvedeno, že územní rozhodnutí nebylo možno vydat, neboť není v souladu s žádnou odpovídající územně plánovací dokumentací dle § 90 písm. a) stavebního zákona. Územně plánovací dokumentace je dána hierarchickou strukturou, kterou tvoří ZÚR (popř. platné ÚP VÚC), územní plány obcí a regulační plány. PÚR není územně plánovací dokumentací (viz ust. § 2 odst. 1 písm. n) stavebního zákona), ale pouze jedním z nástrojů územního plánování. Pokud je úkolem stavebního úřadu zkoumat soulad záměru s územně plánovací dokumentací, pak musí být v případě silnice R52, resp. R5204, zkoumán soulad se ZÚR (nejsou schválené) a s platným ÚP VÚC (neexistuje). Odvolatelé dále uvedli, že z rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 1 Ao 1/2009 – 185 ze dne 23.9.2009 vyplývá, že nelze umísťovat a stavět rychlostní silnici (záměr nadmístního významu) jen na základě ÚP obce. Protože jediná platná nadřazená územně plánovací dokumentace týkající se stavby R52 byla soudem zrušena (ÚP VÚC Břeclavsko) a územní plány pro soulad s R52 použít nelze, nemá záměr rychlostní silnice R52 oporu v územně plánovací dokumentaci, což je jednou z podmínek pro vydání územního rozhodnutí. Dle ust. § 92 odst. 2 stavebního zákona stavební úřad nemá jinou možnost než

žádost o vydání územního rozhodnutí zamítnout, jestliže záměr není v souladu s požadavky uvedenými v § 90 stavebního zákona. Stavební úřad nelogicky dovozuje z ust. § 1 odst. 2 zákona č. 416/2009 Sb., že k umístění stavby je možné použít obsah PÚR, toto ust. však pouze uvádí definici pojmu dopravní infrastruktura. Silnice R52 je sice v PÚR jako dopravní infrastruktura uvedená, z toho však nevyplývá, že ji lze bez schválené příslušné nadřazené územně plánovací dokumentace umístit do území. Zákon č. 416/2009 Sb. nezbavuje stavební úřad povinnosti zkoumat soulad záměru s územně plánovací dokumentací dle § 90 stavebního zákona, neboť k tomuto ustanovení neobsahuje žádnou speciální úpravu. Dle právního názoru Městského soudu v Praze (např. usnesení č.j. 10A 155/2010-1110 ze dne 13.7.2010 nebo usnesení č.j. 10A 211/2010-66 ze dne 29.9.2010) lze tento zákon použít jen v případě, pokud investor (za splnění podmínky platného schválení ZÚR či ÚP VÚC) požádá stavební úřad o spojení územního a stavebního řízení – to není případ umísťování jednotlivých částí silnice R52. PÚR je velice obecným dokumentem, který ve svém příliš velkém měřítku nemůže přesně vymezovat trasování určité komunikace ani přesně umístit jiné záměry. To je úkolem územně plánovací dokumentace (ZÚR), která má PÚR dále rozpracovat a rovněž vyhodnotit možné varianty řešení. Pokud by tomu tak nebylo, zpracování ZÚR by ztrácelo svůj význam. Skutečnost, že nelze automaticky přebírat záměry v PÚR uvedené do ZÚR potvrdil i Nejvyšší správní soud v usnesení sp. zn. 9 Ao 3/2009 ze dne 18.11.2009, kde uvedl...*Pokud by obecné záměry vyjádřené v PÚR samy o sobě, bez ohledu na jejich obsahové vymezení znamenaly pro příslušné územní orgány povinnost automatické realizace, postrádal by způsob, jakým je ve stavebním zákoně upraven proces schvalování zásad územního rozvoje, územního plánu či regulačního plánu, smysl.* S tímto názorem Nejvyššího správního soudu se následně ztotožnil i Ústavní soud ČR v usnesení sp. zn. Pl.ÚS 5/10 ze dne 2.11.2010. Dále odvolatel uvedl, že z citovaných rozsudků plyne, že cit.: „i když stavební zákon výslovně uvádí, že PÚR je závazná (pro pořizování ZÚR, územních plánů i pro rozhodování v území), tak „ve skutečnosti“ závazná není a ani být nemůže, protože je příliš obecná. Na tom nic podle ÚS nemění ani to, že PÚR vymezuje koridory dopravních staveb.“ Dále odvolatelé uvedli, že tento výklad znamená, že obsah PÚR nemůže být rozhodujícím argumentem pro vymezení trasy jakékoliv dálnice či rychlostní silnice nadmístního významu v ZÚR a nelze tak podle něj ani vydávat územní rozhodnutí. Veškeré námitky, týkající se vlivů na životní prostředí, chráněná území, požadavku na posouzení variant atd. musí být řešeny na úrovni ZÚR a nelze je odmítnout s tím, že „PÚR rozhodla“. Odvolatel vyjádřil názor, že stavební úřad ignoruje české zákony, a to z důvodu:

- nelze zákonným způsobem vydávat příslušná územní rozhodnutí pro rychlostní silnici R52 pouze na základě PÚR
- nelze zákonným způsobem vydávat příslušná územní rozhodnutí pro rychlostní silnici R52 pouze na základě územních plánů obcí Mikulov, Pohořelice (bez schválených ZÚR)
- zákon č. 416/2009 Sb. nezbavuje stavební úřad povinnosti zkoumat soulad s územně plánovací dokumentací, nelze zákonným způsobem vydávat příslušná územní rozhodnutí pro rychlostní silnici R52 pouze odkazem na něj (bez schválených ZÚR)
- do doby, než budou schváleny ZÚR, nelze zákonným způsobem vydat žádné územní rozhodnutí pro jakoukoliv část záměru rychlostní silnice R52.

Všechna vydaná územní rozhodnutí pro stavbu rychlostní silnice R52 tak musí nadřízený orgán zrušit. Pokud k tomu nedojde, je velmi pravděpodobné, že vydaná územní rozhodnutí budou zrušena Krajským soudem v Brně.

II.

Součástí odvolání byla žádost o přezkum stanoviska EIA. Vzhledem k postupu, danému ust. § 149 odst. 3 správního řádu (pokud odvolání směřuje proti obsahu závazného stanoviska, vyžádá odvolací správní orgán potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému vydání závazného stanoviska – více o tom viz další text), neuvádí zde KrÚ text odvolání vztahující se k odvolatelem uváděné nezákonnosti procesu EIA.

III.

Součástí odvolání byla rovněž žádost o přezkoumání závazného stanoviska vydaného dle § 12 odst. 1 zákona OPK (pozn. KrÚ: odvolatel blíže nespecifikoval napadené stanovisko, jednalo se o stanovisko č.j. MUPOD21004/2009 Sp.zn. MUPOS21005/2009ŽP/SLI ze dne 16.11.2009, které vydal odbor životního prostředí Městského úřadu Pohořelice, Vídeňská 699, 691 23 Pohořelice. Rovněž v tomto případě KrÚ uplatnil postup daný ust. § 149 odst. 3 správního řádu a neuvádí zde text odvolání vztahující se k uvedenému stanovisku.

IV.

Další námitky směřovaly proti podmínkám napadeného rozhodnutí. Tyto odvolací námitky byly prakticky totožné s odvolacími námitkami občanského sdružení Dolní Dunajovice proti R52 a pana Karla Haněla (lišily se pouze pořadovými čísly). KrÚ proto odkazuje na podrobně popsané odvolání obou jmenovaných účastníků.

Námitka č. 00: viz část B námitka č. 01

Námitka č. 01: viz část B námitka č. 02

Námitka č. 02: viz část B námitka č. 04

Námitka č. 03: viz část B námitka č. 08

Námitka č. 04: viz část B námitka č. 09

C. (tato část následuje v odvolání po části IV.)

Odvolatel specifikoval další námitky vůči územnímu rozhodnutí, označené v odvolání C 01 – C 12. S výjimkou námitek C 09 a C 10 je odvolání v této části rovněž prakticky totožné s odvolacími námitkami pana Karla Haněla – jedná se o námitky, podrobně popsané v části týkající se odvolání pana Haněla, konkrétně jeho odvolací námitky D 01, D 02, D 09, D 12, D 13, D 15, D 17, D 10, D 18 a D 19. Obsahem námitky č. C 09 byl názor odvolatele, že odkaz stavebního úřadu na metodický pokyn KrÚ k uplatnění zákona č. 416/2009 Sb. je irelevantní a jeho závěr, že pro vydání územního rozhodnutí pro umístění stavby dopravní infrastruktury vymezené pouze v PÚR není třeba požadovat cit.: „ohlasy“ (myšleno zřejmě „souhlasy“) vlastníků dotčených pozemků je mylný. Obsahem námitky C 10 byl názor odvolatele, že odkaz stavebního úřadu na TEN-T bez uvedení, jaká jeho část je relevantní, je bezesmyslné. Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 884/2004/ES nejsou závazné, jedná se jen o orientační schémata, což potvrdilo i vyjádření Ministerstva dopravy ze dne 12.5.2009, kde je uvedeno, že *...mapky jsou jen náčrty, rozhodující je text, kde jsou uvedeny body Brno a Vídeň, je tedy možno použít jak trasu přes Břeclav, tak přes Pohořelice.*

- **odvolání pana Pavla Langa ze dne 6.1.2011**

A.

Odvolání je v části A.1 (chybná aplikace zákona č. 416/2009 Sb.) a A.3 (chybné posouzení souladu s územně plánovací dokumentací) totožné s odvoláním občanského sdružení Dolní Dunajovice proti

R52 a pana Karla Haněla (s výjimkou evidentně chybějící části textu – nedokončená věta a další text námitky A1. Námitka A.2 nebyla uvedena.

B.

K vypořádání jednotlivých námitek stavebním úřadem odvolatel uvedl (jednotlivé námitky jsou označeny číslicemi shodně s odvoláním).

Námitka č. 01: stavební úřad se nevypořádal s námitkou nesouhlasu s R52, rozporu s územně plánovací dokumentací, nerespektování charakteru území, nerespektování možnosti vytvářet nové cesty jen je-li to nezbytné. Odvolatel dále uvedl, že odkaz stavebního úřadu na zákon č. 416/2009 Sb., na PÚR, na pozitivní a negativní vymezení v územně plánovací dokumentaci a PÚR je nepřipadný a chybný a tvrzení stavebního úřadu, že námitka je vyhodnocena samostatně v odůvodnění podle jednotlivých odstavců § 90 stavebního zákona je nekonkrétní a bez přímé relace k námitce.

Námitka č. 02: stavební úřad se nevypořádal s námitkou, že realizací záměru dojde k výraznému snížení užitelského komfortu vlastníků dotčených pozemků, došlo by k porušení práv odvolatele k pozemkům, které jsou navrhovány k zastavění, resp. k dotčení ochranným pásmem, do nemovitostí odvolatel investoval značné finanční prostředky a hodlá je užívat k podnikatelské činnosti. Dojde ke vzniku újmy, jež musí být předmětem jednání investora s vlastníky dotčených parcel. Odvolatel dále uvedl, že odkaz stavebního úřadu na zákon č. 416/2009 Sb., na PÚR, na pozitivní a negativní vymezení v územně plánovací dokumentaci a PÚR je nepřipadný a chybný.

Námitky č. 03, 04, 05, 06, 07, 08, 09, 10 a 11 jsou totožné s námitkami uvedenými v části B odvolání občanského sdružení Dolní Dunajovice proti R52 a pana Karla Haněla č. 01 až 09.

C.

Odvolatel specifikoval další námitky vůči územnímu rozhodnutí. Odvolací námitky C 01 až C 17 a C 21 a C22 jsou totožné s odvolacími námitkami částí D odvolání pana Haněla.

Obsahem námitky č. C 18 byl názor odvolatele, že odkaz stavebního úřadu na metodický pokyn KrÚ k uplatnění zákona č. 416/2009 Sb. je irelevantní a jeho závěr, že pro vydání územního rozhodnutí pro umístění stavby dopravní infrastruktury vymezené pouze v PÚR není třeba požadovat cit.: „ohlasy“ (myšleno zřejmě „souhlasy“) vlastníků dotčených pozemků je chybný. Obsahem námitky č. C 19 byl názor odvolatele, že odkaz stavebního úřadu na „Visegrad Group V4 + 2 – ministerské závěry z 29.03.2010“ činí napadené rozhodnutí protiprávním, neboť se jedná o politickou deklaraci, nemající žádný dopad do územního plánování. Obsahem námitky C 20 byl názor odvolatele, že odkaz stavebního úřadu na TEN-T bez uvedení, jaká jeho část je relevantní, je bezesmyslné. Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 884/2004/ES nejsou závazné, jedná se jen o orientační schémata, což potvrdilo i vyjádření Ministerstva dopravy ze dne 12.5.2009, kde je uvedeno, že *...mapky jsou jen náčrty, rozhodující je text, kde jsou uvedeny body Brno a Vídeň, je tedy možno použít jak trasu přes Břeclav, tak přes Pohořelice.*

Jak bylo uvedeno, z textu některých odvolání vyplývalo, že ve své části směřují jednak proti obsahu závazného stanoviska č.j. MUPOD21004/2009 Sp.zn. MUPOS21005/2009ŽP/SLI ze dne 16.11.2009, vydaného v dané věci odborem životního prostředí Městského úřadu Pohořelice, Vídeňská 699, 691 23 Pohořelice, a dále proti obsahu stanoviska k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí, vydaného Ministerstvem životního prostředí pod č.j. 4061/OPVI/05 dne 13.5.2005.

Opatřením sp. zn. S-JMK 21983/2011/OÚPSŘ (bez č.j.) proto KrÚ v souladu s ust. § 149 odst. 4 správního řádu požádal odbor životního prostředí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, jako orgán nadřízený odboru životního prostředí Městského úřadu Pohořelice, tj. správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska, o potvrzení nebo změnu výše citovaného závazného stanoviska. Dne 2.5.2011 obdržel KrÚ vyrozumění o potvrzení tohoto stanoviska.

Opatřením č.j. JMK 29676/2011, sp. zn. S-JMK 21983/2010/OÚPSŘ ze dne 1.3.2011 postoupil KrÚ odvolání státnímu tajemníkovi Ministerstva životního prostředí k přezkoumání výše specifikovaného stanoviska k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí. Dne 27.4.2011 obdržel KrÚ stanovisko MŽP, v němž konstatuje, že neshledal důvody k zahájení řízení dle § 156 správního řádu z moci úřední.

Po obdržení uvedených dokumentů KrÚ opatřením č.j. JMK 64158/2011, sp. zn. S-JMK 21983/2011//OÚPSŘ ze dne 9.5.2011 uvědomil účastníky řízení v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu o možnosti vyjádřit se ke shromážděným podkladům.

KrÚ na základě přípustných a včasných odvolání přezkoumal napadené rozhodnutí a dospěl k závěru, že jsou dány důvody pro jeho zrušení. Než přistoupí KrÚ k odůvodnění svého rozhodnutí, považuje za nutné vyjádřit se k námitkám, uplatněným v průběhu řízení a posléze i v odvoláních.

Dle ust. § 89 odst.3 stavebního zákona účastník řízení ve svých námitkách uvede skutečnosti, které zakládají jeho postavení jako účastníka řízení, a důvody podání námitek; k námitkám, které nesplňují uvedené požadavky, se nepřihlíží. Námitky musí být dle odst. 1 téhož ustanovení uplatněny nejpozději při veřejném ústním jednání, jinak se k nim nepřihlíží. V tomto konkrétním případě se ve stanovené lhůtě přihlásili za účastníky řízení a zároveň uplatnili námitky proti stavbě Ing. Libor a Ing. Elena Pohankovi, Jaroslav a Marta Součkovi, pan Karel Haněl, paní Helena Kvapilová, paní Jana Ondrová a paní Lenka Šenkýřová. Všichni jmenovaní uvedli, že mají vlastnická práva k „níže specifikovaným“ nemovitostem, avšak v podání manželů Součkových, paní Kvapilové, paní Ondrové a paní Šenkýřové tento údaj chyběl. Jejich námitky tak postrádaly základní náležitost dle výše uvedeného zákonného požadavku, a stavební úřad tak k nim neměl přihlížet. Stavební úřad však o námitkách uvedených osob rozhodl jako o námitkách účastníků řízení. Tato problematika je rozvedena v dalším textu, týkajícím se shledaných nedostatků.

Občanská sdružení (účastník řízení podle § 85 odst. 2 písm. c) stavebního zákona) mohou dle ust. § 89 odst. 4 stavebního zákona uplatňovat námitky v rámci ochrany veřejného zájmu podle příslušného zvláštního předpisu. Jiné námitky nejsou tito účastníci oprávněni podávat. Námitky, týkající se např. prodloužení doby platnosti územního rozhodnutí, výhrady vůči formální podobě napadeného rozhodnutí (bez uvedení, jakým způsobem se tyto skutečnosti dotýkají zájmů, které chrání), nespádají do uvedené kategorie.

Jak je zřejmé z předchozího textu, odvolání jednotlivých účastníků řízení se z velké části ve svých námitkách zcela shodují, KrÚ proto zásadní námitky v rámci tohoto odvolacího řízení posoudil společně, a k jednotlivým námitkám uvádí:

- **k námitce nezákonnosti R 52 v územních plánech obcí a nezákonnosti územně plánovací dokumentace pro území dotčené předmětnou stavbou**

Stavební úřad v územním řízení posuzuje dle § 90 odst. a) stavebního zákona, zda je záměr v souladu s vydanou územně plánovací dokumentací a dle § 31 odst. 4 stavebního zákona s PÚR ČR. Předmětem územního řízení není posuzování souladu platné územně plánovací dokumentace s právními předpisy. Stavební úřad nemá zákonem dané kompetence jakkoli se vyjadřovat v rámci územního řízení k otázkám procesu pořizování a schvalování územně plánovací dokumentace. Námitky o protiprávnosti koridoru R52 v územních plánech obcí nepřísluší stavebnímu úřadu rozhodovat. Rozsáhlé a podrobné zdůvodnění souladu platné územně plánovací dokumentace s právními předpisy a popis kroků, které předcházely či následovaly po schválení předmětné územně plánovací dokumentace je tak zcela mimo rámec zákonných požadavků na územní řízení a nemá v územním rozhodnutí opodstatnění. **V současné době (stejně jako v době vydání napadeného rozhodnutí) je ÚPNSÚ Pohořelice platný a pro stavební úřad tudíž závazný. Na tom nic nemění ani rozsudky Nejvyššího správního soudu, na které někteří účastníci řízení odkazovali.**

Pouze pro úplnost KrÚ uvádí skutečnosti, týkající se územního plánu sídelního útvaru (dále jen „ÚPNSÚ“) Pohořelice. V době pořizování a schválení předmětné změny č. 2 ÚPN SÚ Pohořelice (schválena dne 13.02.2006, závazná část územního plánu vymezena obecně závaznou vyhláškou Města Pohořelice č. 1/2006, účinnou ode dne 01.03.2006) nebyla pro správní území města Pohořelice žádná nadřazená územně plánovací dokumentace platná (platnost ÚP VÚC okresu Břeclav skončila dnem 31.12.2000, ÚPVÚC Břeclavska byl schválen 9.11.2006). Zapracování plochy pro záměr rychlostní silnice R 52 ve změně č. 2 ÚPN SÚ Pohořelice proběhlo na základě územně plánovacích podkladů dle § 3 zákona 50/1976 Sb. a §3 - §7 vyhlášky 135/2001 Sb., o územně plánovacích podkladech a územně plánovací dokumentaci, ve znění 570/2002 Sb. konkrétně jde o Vyhledávací studii rychlostní silnice R52 Pohořelice – Mikulov z května 2001, Generel dopravy Jihomoravského kraje z listopadu 2003, Územní prognózu Jihomoravského kraje z dubna 2005. Samotné projednání a schválení změny č. 2 ÚPN SÚ Pohořelice proběhlo v souladu s tehdy platnou legislativou, což byl zákona č. 50/1976 Sb., vyhláška 135/2001 Sb., zákon č. 100/2001 Sb. a zákon č. 128/2000 Sb. Dne 9.11.2006 byl schválen ÚPNSÚ Břeclavska. V této dokumentaci byl vymezen koridor rychlostní silnice R 52 v trase stávající silnice I/52, totožně s jeho zapracováním ve změně č. 2 ÚPN SÚ Pohořelice. Schválená změna č. 2 ÚPN SÚ Pohořelice nebyla tedy v rozporu s touto následně schválenou nadřazenou územně plánovací dokumentací a nebylo tedy potřeba po schválení ÚP VÚC Břeclavska jakkoliv upravovat či měnit platný ÚP města Pohořelice. Vzhledem k tomu, že návrh trasy rychlostní silnice R 52 byl ve změně č. 2 ÚPN SÚ Pohořelice schválen ještě před schválením ÚP VÚC Břeclavska je tvrzení účastníka řízení irelevantní.

- **K námitce neposouzení varianty spojení Brna s Vídní přes Břeclav, neprokázání veřejného zájmu mezistátní dohody s Rakouskem, neprokázání veřejného zájmu na realizaci, odkazu na závěry Nejvyššího kontrolního úřadu atd.**

Předmětem územního řízení je posouzení žádosti o umístění konkrétní stavby na konkrétních pozemcích dle § 90 odst. a) stavebního zákona (zda je záměr v souladu s vydanou územně plánovací dokumentací) a dle § 31 odst. 4 stavebního zákona (zda je záměr v souladu s PÚR ČR). Předmětem územního řízení tak nemůže být posuzování vhodnosti variant či ekonomické výhodnosti variant. Rozsáhlé a podrobné zdůvodnění kroků, týkajících se výběru variant či jejich finančních nákladů je tak zcela mimo rámec zákonných požadavků na územní řízení a nemá v územním rozhodnutí opodstatnění. KrÚ dále v souvislosti s opakující se námitkou neprokázání veřejného zájmu na realizaci stavby konstatuje, že stavební zákon nepředepisuje žadateli ani stavebnímu úřadu povinnost veřejný zájem na realizaci navržené stavby prokázat. Takovou povinnost ani před“EPS“ at nelze, neboť

stavební zákon se vztahuje i na ty případy, kdy o územní rozhodnutí žádají soukromé subjekty pro soukromé stavby, u kterých je zcela zřejmé, že žádný veřejný zájem na jejich realizaci neexistuje, ale na nichž je pouze individuální zájem žadatele. K prokázání veřejného zájmu na realizaci stavby slouží jiné nástroje územního plánování, nikoliv územní rozhodnutí. Jedná se především o PÚR, ZÚR a ÚP. Nelze tak přisvědčit tvrzení odvolatelů o tom, že žádost o územní rozhodnutí měla být zamítnuta, neboť nebyl prokázán veřejný zájem na realizaci stavby. Jak bylo uvedeno, územní rozhodnutí se nevydává toliko ve veřejném zájmu, a jeho neexistence či nedostatečné prokázání tak nemůže být důvodem pro zamítnutí žádosti. Tvrzení odvolatelů o tom, že nelze vést územní řízení v dobré víře pak zcela postrádá smysl.

- **K aplikaci zákona č. 416/2009 Sb. v předmětném řízení**

Stavební úřad v rozhodnutí zdůvodnil aplikaci zákona č. 416/2009 Sb. tím, že se vztahuje na řízení zahájená po dni nabytí jeho účinnosti (tj. 27.11.2009). KrÚ je shodně se stavebním úřadem názoru, že na předmětné řízení se tento zákon vztahuje. V územním řízení je z tohoto zákona relevantní ustanovení § 1 odst. 2 (dopravní infrastrukturou se pro účely tohoto zákona rozumí stavby dopravní infrastruktury a stavby s nimi související umístované v plochách a koridorech vymezených v platné PÚR nebo veřejně prospěšné stavby vymezené v územně plánovací dokumentaci), a § 3 odst. 1 (pro odejmutí nebo omezení práv k pozemkům nebo stavbám potřebným pro uskutečnění infrastruktury platí zákon o vyvlastnění, pokud tento zákon nestanoví jinak).

Stavební úřad dospěl k závěru, že dle citovaného zákona je účel vyvlastnění naplněn, neboť cit.: „záměr žadatele doložený dokumentací záměru stavby je stavbou dopravní infrastruktury definovanou stavebním zákonem a stavbami s ní souvisejícími, vymezenou mj. v platné PÚR 2008“. Dále stavební úřad dovedl, že objekty řady 4300, elektroobjekty řady 4400 a plynovody řady 4500 cit. „z dokumentace záměru žadatele doložené k žádosti žadatele“, přeložka stávajících vedení infrastruktury v cit.: „území záměru žadatele sledované výrokem rozhodnutí, jsou vedlejší stavbou záměru žadatele související se stavbou hlavní...“. Tento závěr dal stavební úřad do souvislosti s posouzením souladu stavby s vydanou územně plánovací dokumentací dle § 90 odst. a) stavebního zákona a s cíli a úkoly územního plánování dle § 90 odst. b) stavebního zákona. KrÚ konstatuje, že neshledal souvislost mezi aplikací zákona č. 416/2009 Sb. a posouzením návrhu dle § 90 stavebního zákona. Odkaz na zákon č. 416/2009 Sb. má význam v souvislosti s odůvodněním skutečnosti, že není třeba dokládat souhlas vlastníka pozemku nebo stavby, jak stavební úřad učinil na str. 176 a 177 napadeného rozhodnutí.

Argumentace citovaným zákonem při odůvodňování zamítnutí námitek, které se dokládání vlastnických práv nijak netýkaly, považuje KrÚ za naprosto zmatečné. Je tak nutno přisvědčit v tomto bodě odvolatelům.

- **K námitce nezákonnosti stanoviska EIA**

V řízení byla uplatněna námitka nerespektování stanoviska EIA – vedení územního řízení pouze pro část stavby, jež byla předmětem posuzování EIA, bez současného splnění všech podmínek ze stanoviska EIA. S touto námitkou se stavební úřad vypořádal (v odůvodnění námitek jednotlivých účastníků řízení), když konstatoval, že projektová dokumentace respektuje podmínky, týkající se projednávané části stavby, a že žádný právní předpis nestanoví, že stanovisko EIA vydané k záměru liniové stavby nelze použít pro jednotlivé funkční celky. Dále byla uplatněna námitka nezákonnosti stanoviska EIA. Zamítnutí této námitek stavební úřad řádně odůvodnil, když konstatoval, že mu

nepřísluší hodnotit z hlediska správnosti či nesprávnosti obsah vydaných opatření dotčených orgánů podle zvláštních předpisů. KrÚ se s názorem stavebního úřadu ztotožnil.

Jak již bylo uvedeno výše, KrÚ vzhledem k namítané nezákonnosti procesu EIA v odvolání postoupil odvolání v této věci Ministerstvu životního prostředí (dále jen „MŽP“), resp. státnímu tajemníkovi ministra. MŽP, resp. náměstek ministra – ředitel sekce technické ochrany ŽP PhDr. Ivo Hlaváč (dále jen „náměstek ministra“) se opatřením č.j. 19375/ENV/11 ze dne 19.4.2011 vyjádřil k postoupenému odvolání v tom smyslu, že nelze postupovat dle ust. § 149 odst. 4 správního řádu, neboť stanovisko EIA není stanoviskem ve smyslu § 149 správního řádu (viz § 10 odst. 4 zákona o posuzování vlivů na ŽP), ale má obecně povahu vyjádření, osvědčení nebo sdělení. Je-li zpochybňována jeho zákonnost, je nutno postupovat dle § 156 správního řádu. Náměstek ministra ve smyslu ust. § 42 správního řádu neshledal důvody k zahájení řízení podle § 156 správního řádu z moci úřední. Ve vyjádření náměstka ministra bylo uvedeno, že v případech, kdy je v navazujícím řízení řešena pouze část záměru posouzeného v procesu EIA, se správní úřad zabývá pouze relevantními podmínkami stanoviska EIA, jež mají vztah k aktuálně řešené části posouzeného záměru, a že přejímat podmínky stanoviska EIA, které se týkají jiného úseku by bylo nesmyslné. Dále bylo ve vyjádření uvedeno, že proces EIA proběhl s náležitostmi mezinárodního posuzování, a že důvodem, proč není ve stanovisku EIA v části „seznam subjektů, jejichž vyjádření jsou ve stanovisku zčásti nebo zcela zahrnuta“ obsaženo vyjádření rakouské strany je skutečnost, že v tomto vyjádření bylo explicitně uvedeno, že rakouská strana nemá k záměru žádné připomínky. Náměstek ministra ve vyjádření konstatoval, že ze stávající platné legislativy nevyplývá požadavek, aby byly předkládány záměry, které jsou v souladu s územně plánovacími dokumentacemi nebo s PÚR, naopak záměry posuzované v procesu EIA nemusejí být s těmito dokumenty v souladu. Z toho vyplývá, že rovněž není nutné, aby záměry posuzované v procesu EIA byly v souladu se stanoviskem k vyhodnocení vlivů územně plánovací dokumentace nebo PÚR (stanovisko SEA) nebo se stanoviskem SEA k jakékoliv jiné koncepci. Je na rozhodnutí oznamovatele, zda zajistí soulad záměru s územně plánovací dokumentací a PÚR před nebo po provedení procesu EIA (s tím, že pokud by došlo k významné změně záměru, která by měla mít vliv na životní prostředí, bylo by nezbytné záměr v procesu EIA znovu posoudit). Poukazování na nezákonnost EIA z důvodu jejího nesouladu se stanoviskem SEA je proto irelevantní a právně nepodložené. Náměstek ministra dále vyjádřil přesvědčení MŽP o tom, že variantní posouzení kapacitního silničního spojení Brno - Vídeň jednak přes Mikulov a jednak přes Břeclav je věcí strategického posuzování, které nijak nesouvisí s procesy EIA pro jednotlivé záměry. K posouzení vlivu záměru na lokality soustavy NATURA náměstek ministra uvedl, že v době předložení dokumentace EIA platná legislativa vyhodnocení vlivů záměru na tyto lokality nepožadovala. Dne 28.4.2004 nabyla účinnosti novela zákona OPK, která tzv. naturové hodnocení vyžaduje. Autorizovaná osoba dle OPK – RNDr. Oldřich Bucek zpracoval naturové hodnocení. Závěry hodnocení následně příslušný úřad ve stanovisku EIA plně respektoval. Problematika krajinného rázu, hlukového zatížení, zatížení emisemi i problematika zatížení životního prostředí lidskou činností a možných kumulativních vlivů záměru byla v procesu EIA řešena autorizovanými osobami dostatečně. Nejvyšší kontrolní úřad provedl kontrolní akci se závěrem, že na straně MŽP neshledal pochybení.

Názoru odvolatelů o povinnosti stavebního úřadu a KrÚ vypořádat se s námitkou nezákonnosti procesu EIA nelze přisvědčit. Stanovisko EIA je nutným podkladem pro územní řízení, avšak posuzování zákonnosti procesu EIA není předmětem územního řízení a nepřísluší stavebnímu úřadu ani KrÚ. Povinností stavebního úřadu bylo v tomto případě posoudit, zda je stanovisko EIA platné a zda záměr umísťovaný v územním řízení odpovídá záměru (nebo jeho části), který byl předmětem

posuzování podle zákona o posuzování vlivů na ŽP, a se stanoviskem EIA naložit ve smyslu § 10 odst. 4 zákona o posuzování vlivů na ŽP.

Stavební úřad v odůvodnění zamítnutí námítky č. 10 občanského sdružení „Děti Země“ konstatoval, že stanovisko EIA je platné. Toto konstatování nebylo blíže rozvedeno. KrÚ je názoru, že vzhledem k tomu, že stanovisko EIA je z r. 2005 a ze zákona mělo platnost 2 roky, mělo být tvrzení stavebního úřadu podpořeno uvedením skutečností, které zakládají platnost stanovisku EIA z r. 2005.

Dále stavební úřad konstatoval v odůvodnění zamítnutí námitek o nerespektování stanoviska EIA (námítka č. 5 občanského sdružení „Dolní Dunajovice proti R 52“, námítka č. 7 pana Langa, námítka č. 5 občanského sdružení „EPS“, námítka č. 5 pana Haněla i „námítky“ dalších osob), cit.: „v textu odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou vzhledem k přípisu stanovisko EIA obsaženy ty podmínky, které byly v dokumentaci záměru žadatele zapracovány a dále ty, které nejsou předmětem posouzení v tomto řízení, protože se žádosti žadatele netýkají umístění stavby ve sledovaném úseku anebo jsou podmínkami, které se týkají až realizace záměru stavby žadatele (nikoliv jejího umístění) a budou podmínkami v návazném řízení dle stavebního zákona“. KrÚ konstatuje, že toto odůvodnění je za hranicí srozumitelnosti, nehledě na skutečnost, že zřejmě měl stavební úřad na mysli, že podmínky jsou obsaženy ve výroku, nikoliv v odůvodnění. Vypořádání námítky tak nelze považovat za dostatečné, jasné a srozumitelné.

Konstatování stavebního úřadu o platnosti stanoviska EIA i o jeho zahrnutí do podmínek rozhodnutí je uvedeno pouze v souvislosti s odůvodněním zamítnutí námitek. KrÚ je názoru, že posouzení souladu navrhované stavby s požadavky stanoviska EIA musí být součástí odůvodnění přípustnosti stavby i samostatně, bez vazby na uplatněné námítky.

- **K námítce nesouladu stavby s územně plánovací dokumentací**

Z hlediska komplexního posouzení navrhovaného řešení umístění předmětné stavby, včetně souvisejících staveb, z hlediska souladu s územně plánovací dokumentací KrÚ konstatuje následující skutečnosti:

Dle ust. § 90 stavebního zákona stavební úřad v územním řízení posuzuje, zda je záměr žadatele v souladu s vydanou územně plánovací dokumentací. Územně plánovací dokumentací jsou ve smyslu Dílu 3 stavebního zákona zásady územního rozvoje (§ 36), územní plán (§ 43) a regulační plán (§ 61). Stavební úřad v územním řízení posuzuje rovněž soulad s Politikou územního rozvoje ČR, neboť tato je dle ust. § 31 odst. 4 stavebního zákona závazná pro rozhodování v území. V ust. § 32 odst. 1 písm. d) stavebního zákona je uvedeno, že Politika územního rozvoje cit.: „vymezuje plochy a koridory dopravní a technické infrastruktury mezinárodního a republikového významu nebo které svým významem přesahují území jednoho kraje“. V tomto konkrétním případě - za absence nadřazené územně plánovací dokumentace měl tedy stavební úřad povinnost posoudit soulad navrhované stavby jednak s platným územním plánem sídelního útvaru (ÚPN SÚ) Pohořelice (sestavá z k.ú. Pohořelice nad Jihlavou, Nová Ves U Pohořelic a Smolín), ÚPN SÚ Vlasatice a ÚPN SÚ Pasohlávky (sestavá z k.ú. Pasohlávky a Mušov) včetně jejich změn, a jednak s Politikou územního rozvoje (PÚR). Jiné podklady, jako např. mezinárodní dohody, závěry NKÚ apod. jsou v územním řízení zcela irelevantní. Tato posouzení stavební úřad učinil, avšak ne zcela dostatečně, jak je podrobně rozvedeno v dalším textu.

Politiku územního rozvoje České republiky 2008 (PÚR) schválila vláda České republiky dne 20.07.2009 usnesením č. 929. V této dokumentaci je v odstavci (106) kapitoly 5 „Koridory a plochy

dopravní infrastruktury“ vymezen koridor pro rychlostní silnici R 52 v trase Pohořelice – Mikulov – Drasenhofen/Rakousko (E461). Koridor pro tuto rychlostní silnici je již přímo vymezen v trase Pohořelice – Mikulov – Drasenhofen/Rakousko bez úkolů pro ministerstva a jiné ústřední správní úřady. Dle důvodové zprávy se s ohledem na příslušná ustanovení stavebního zákona a prováděcích předpisů v PÚR ČR vymezením koridorů dopravní infrastruktury rozumí uvedení míst, která mají být spojena příslušnou pozemní komunikací. Tímto vymezením se v PÚR ČR vyjadřuje republiková potřeba takového spojení a požadavek jeho zohlednění v územně plánovací činnosti i v činnosti příslušných resortů. Jak je z uvedeného zřejmé, předmětem posouzení souladu s PÚR ČR může být prakticky pouze to, zda navržená stavba leží v trase Pohořelice – Mikulov – Drasenhofen/Rakousko. Stavební úřad v odůvodnění zamítnutí námítky konstatoval soulad stavby s PÚR ČR. Krú se s názorem stavebního úřadu ztotožnil.

Pro správní území města Pohořelice, zahrnující katastrální území Smolín, Pohořelice nad Jihlavou a Nová Ves u Pohořelice, je platný územní plán sídelního útvaru (dále jen „ÚPNSÚ“) Pohořelice schválený zastupitelstvem města dne 25.01.1995. Následně byly v letech 2000 až 2009 pořízeny a schváleny změny č. 1 až 6 ÚPNSÚ Pohořelice. Záměr rychlostní silnice R 52 je řešen změnou č. 2 ÚPNSÚ Pohořelice, která byla schválena dne 13.02.2006, závazná část územního plánu byla vymezena obecně závaznou vyhláškou Města Pohořelice č. 1/2006, účinnou ode dne 01.03.2006. Změna č. 2 ÚPNSÚ Pohořelice byla zpracována a pořízena dle zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění platném v době pořizování, a v souladu s vyhláškou č. 135/2001 Sb., o územně plánovacích podkladech a územně plánovací dokumentaci, ve znění platném v době pořizování. Navržená trasa rychlostní silnice R 52 je v dokumentaci změny č. 2 ÚPNSÚ Pohořelice řešena v úseku od křižovatky silnice II/395, II/381 a I/52 v k.ú. Pohořelice nad Jihlavou, odkud prochází jižním směrem východně od zastavěného území v k.ú. Nová Ves u Pohořelice v souběhu se stávající trasou silnice I/52 (dílčí změny č. 2.18a, 2.18b, 2.20 a 2.12). V souběhu navrhované R 52 je navrhována silnice III. třídy Pohořelice – Nová Ves, včetně mimoúrovňové křižovatky s R 52 (dílčí změna č. 2.10). Toto dopravní řešení je zakresleno ve výkresech č. 2b a 2c „Hlavní výkres“, výkresech č. 3b a 3c „Doprava“ a výkresech č. 9b a 9c „Veřejně prospěšné stavby, asanace a asanační úpravy“. V kap. B.10. „Návrh vymezení ploch veřejně prospěšných staveb a asanačních úprav“ je jako veřejně prospěšná stavba uvedena úprava silnice R 52 a související změny komunikací (dílčí změny č. 2.18a, 2.18b, 2.12 a 2.20). Je nutné upozornit na skutečnost, že ve výčtu dílčích změn v závorce chybí navrhovaná silnice III. třídy Pohořelice – Nová Ves, včetně mimoúrovňové křižovatky s R 52 (dílčí změna č. 2.10). Dle § 90 a) stavebního zákona stavební úřad v územním řízení posuzuje, zda je záměr v souladu mj. s vydanou územně plánovací dokumentací, tedy s výše popsáním řešením ÚPNSÚ Pohořelice. Odvolací orgán přezkoumal předloženou dokumentaci pro územní řízení i napadené rozhodnutí a zjistil, že zpracovaná dokumentace pro územní řízení odpovídá řešení navrženému v ÚPNSÚ Pohořelice. Projektová dokumentace podrobněji řeší vedení navrhované rychlostní silnice R52 popsané a zakreslené ve změně č. 2 ÚPNSÚ Pohořelice v trase definované změnou č. 2 územního plánu pro dopravní stavby, která je navržena jako veřejně prospěšná. V textové části dokumentace změny č. 2 ÚPNSÚ Pohořelice „Vymezení závazné části (regulativy)“ v článku 6 „Funkční využití území a jeho uspořádání“ v bodě 6.11 „Umístování komunikací a staveb technického vybavení v nezastavitelném území“ je uvedeno cit.: „V celém nezastavěném území, na všech funkčních plochách, je přípustná výstavba liniových staveb technického vybavení a malých staveb technického vybavení a podmíněčně přípustná výstavba silnic a ostatních komunikací.“ Vzhledem k účelu staveb (dopravní stavby, přeložky technické infrastruktury atd. - dle výčtu uvedeného v územním rozhodnutí) a charakteru území (zemědělské plochy převážně orné půdy) lze konstatovat,

že jejich umístění v nezastavěném území nijak nenaruší koncepci ÚPNSÚ Pohořelice ani obecné cíle územního plánování a nelze je považovat za stavby umístěné v rozporu s územně plánovací dokumentací. Nelze tak dospět k jinému závěru, než že **stavba je umístována v souladu se schváleným ÚPNSÚ Pohořelice včetně jeho změn**. Posouzení souladu návrhu s ÚPNSÚ Pohořelice stavební úřad neučinil.

Platný ÚPN SÚ Vlasatice byl schválen zastupitelstvem obce dne 25.01.1996. Dne 30.10.2007 pak byla vydána změna č. 1 ÚPN SÚ Vlasatice, která neřešila žádné souvislosti s R 52. Vzhledem k tomu, že se jedná o územní plán, který neřeší celé k.ú., ale pouze zastavěnou část obce a stavba 5204 zasahuje část k.ú. která není ÚPN SÚ řešena, **nelze hodnotit soulad záměru stavby 5204 – Pohořelice – Ivaň s ÚPN SÚ Vlasatice**.

Platný ÚPN SÚ Pasohlávky byl schválen zastupitelstvem obce dne 20.11.1995. Dne 19.12.2002 byla schválena změna č. 1 ÚPN SÚ Pasohlávky. Dále byly vydány změny č. 2 a 3 ÚPN SÚ Pasohlávky a to změna č. 2 dne 29.09.2010 a změna č. 3 dne 22.12.2010. ÚPN SÚ Pasohlávky řešil pouze zastavěnou část obce stejně jako jeho změny. Vzhledem k tomu, že navržená silnice R 52 probíhá po okraji k.ú. Pasohlávky a Mušov, který je součástí obce Pasohlávky, nebyla R 52 v územně plánovací dokumentaci obce Pasohlávky řešena a tudíž **nelze hodnotit soulad záměru stavby 5204 – Pohořelice - Ivaň s ÚPN SÚ Pasohlávky**.

Z uvedeného vyplývá, že **k umístění stavby 5204 v k.ú. Vlasatice a Pasohlávky dle předložené dokumentace je nutno použít ustanovení § 18 odst. 5 stavebního zákona**.

Dle metodického pokynu Ministerstva pro místní rozvoj z června 2010, nemá-li stavební úřad územně plánovací dokumentaci vydanou po schválení Politiky územního rozvoje (PÚR) 2008 dne 20. července 2009 usnesením vlády ČR č. 929, **je nutné, aby uplatňovaly ve své činnosti ustanovení PÚR ČR 2008 přímo. Musí při rozhodování v území vycházet zejména z článků (38), (67), (79) a (137) PÚR ČR 2008, které se týkají kritérií a podmínek pro rozhodování o změnách v území**

KrÚ je toho názoru, že zhodnocení stavebního úřadu dle § 90 písm. a) a b) stavebního zákona v odůvodnění napadeného rozhodnutí je nedostatečné. Soulad navržené stavby musí stavební úřad řádně zdůvodnit (viz. výše), tzn. musí uvést, na jaké ploše dané územním plánem se stavba navrhuje, zda regulativy územního plánu tento druh stavby na dané ploše vůbec dovolují umístit atd. Konkrétní posouzení souladu s ÚPN SÚ Pohořelice, Vlasatice a Pasohlávky zcela chybí, stavební úřad s odkazem na ust. § 54 odst. 5 uplatnil přímo PÚR. Dle názoru KrÚ je aplikace tohoto ustanovení chybná. Podrobněji je tato problematika rozvedena v části, týkající se shledaných závad.

- **K námitce nedostatečného posouzení souladu dle požadavků § 90 stavebního zákona**

Závazným podkladem pro vydání územního rozhodnutí je územně plánovací dokumentace, a pokud není vydána, resp. schválena, musí stavební úřad vyhodnotit záměr z hlediska splnění cílů a úkolů územního plánování, soulad záměru s charakterem území a požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území (jinak je posouzení z uvedených hledisek řešeno v průběhu schvalování územního plánu).

V tomto případě je pro k.ú. Nová Ves u Pohořelice platný ÚPNSÚ Pohořelice. Dle § 90 stavebního zákona tak v územním řízení stavební úřad posuzuje soulad záměru dle odst. a) s vydanou územně plánovací dokumentací, dle odst. c) s požadavky stavebního zákona a jeho prováděcích předpisů,

zejména obecných požadavků na využívání území, dle odst. d) s požadavky na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu a dle odst. e) s požadavky zvláštních právních předpisů a se stanovisky dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů.

U části stavby, umístěné v k.ú. Vlasatice, Pasohlávky a Mušov nelze hodnotit její soulad s územním plánem. ÚPN SÚ Vlasatice i ÚPN SÚ Pasohlávky řeší pouze zastavěnou část obce a stavba je umístována v části k.ú., která není těmito ÚPN SÚ řešena. I v takovém případě je třeba posouzení dle § 90 stavebního zákona učinit – nikoliv však dle odst. a), ale dle odst. b) s cíli a úkoly územního plánování, charakterem území a s požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území, a rovněž dle odst. c), d) a e).

Posouzení souladu záměru s vydanou územně plánovací dokumentací dle § 90 odst. a) stavebního zákona stavební úřad neprovedl. Konstatoval, že nemá k dispozici územně plánovací dokumentaci, pořízenou a vydanou po schválení PÚR, a že proto ve smyslu § 54 odst. 5 stavebního zákona cit.: „uplatnil ustanovení PÚR 2008 přímo ve své činnosti posuzování souladu žadatelem navrženého umístění záměru v žádosti rozhodováním dle ust. § 31 odst. 4 stavebního zákona“. Ustanovení § 54 odst. 5 stavebního zákona stanoví, že obec je povinna uvést do souladu územní plán s územně plánovací dokumentací následně vydanou krajem a následně schválenou PÚR a že do té doby nelze rozhodovat podle částí územního plánu, které jsou v rozporu s územně plánovací dokumentací následně vydanou krajem nebo s PÚR. V tomto konkrétním případě však na části dotčených k.ú. územní plán neexistuje (resp. neřeší celé k.ú., jak bylo uvedeno výše), v k.ú. Pohořelice je ÚPNSÚ platný. Mimo značnou nesrozumitelnost citované formulace hodnocení provedeného stavebním úřadem je tak i sama aplikace citovaného ustanovení nesprávná.

Posouzení souladu záměru s cíli a úkoly územního plánování dle § 90 odst. b) stavebního zákona stavební úřad formálně učinil konstatováním, že stavbu shledal v souladu s PÚR. Posouzení souladu s charakterem území a s požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území neučinil stavební úřad vůbec. Byť se jedná o stavbu, která svým charakterem není způsobilá narušit architektonické či urbanistické hodnoty, která je nadto umístována prakticky mimo zastavěné území, je třeba alespoň stručnou úvahu o posouzení v tomto smyslu v odůvodnění uvést. Za splnění tohoto požadavku nelze považovat konstatování stavebního úřadu že *...se jedná o dostavbu stávající silnice I/52, a územní nároky, stavební náklady i zásah do krajiny jsou nižší, než v případě novostavby.*

Stavební úřad se dále v odstavci – zhodnocení dle § 90 písm. a), b) stavebního zákona podrobně zabýval posouzením oprávněnosti aplikace zákona č. 416/2009 Sb. a důsledků z toho vyplývajících. KrÚ konstatuje, že aplikace uvedeného zákona nemá souvislost s posuzováním souladu stavby s územně plánovací dokumentací ani s cíli a úkoly územního plánování, charakterem území a požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území. Tyto úvahy stavebního úřadu tak v tomto posouzení nemají opodstatnění a přispívají k značné nepřehlednosti, nejasnosti a nesrozumitelnosti celého rozhodnutí.

Posouzení souladu navrhované stavby s požadavky stavebního zákona a jeho prováděcích předpisů, zejména obecných požadavků na využívání území dle § 90 odst. c) stavebního zákona stavební úřad formálně učinil, i když se v příslušném odstavci omezil na konstatování, že návrh je v souladu s vyhláškou č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby a vyhláškou č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území. V příslušném odstavci – zhodnocení dle § 90 odst. c) stavebního zákona stavební úřad dále zcela nad rámec požadavku posouzení podle uvedeného ustanovení uvedl, že bude zlepšena ochrana životního prostředí (hladina hluku, emise, ochrana vod,

průchodnost pro drobné živočichy, ochrana zdraví a života osob zvýšením bezpečnosti silničního provozu), a že uskutečněním záměru nebudou ohroženy veřejné zájmy, ochrana životního prostředí, ochrana života a zdraví osob, ani nepřiměřeně omezena práva a oprávněné zájmy účastníků řízení. K uvedenému je KrÚ nucen konstatovat, že není zřejmé, jak tyto úvahy a argumentace stavebního úřadu souvisí s požadavky stavebního zákona a jeho prováděcích předpisů tak, jak je má na mysli právě ustanovení § 90 písm. c) stavebního zákona. Za této situace nelze dospět k jinému závěru, než že s požadavky citovaného zákonného ustanovení na posouzení souladu záměru s požadavky stavebního zákona a jeho prováděcích předpisů se stavební úřad v napadeném rozhodnutí nevypořádal.

Posouzení souladu navrhované stavby s požadavky na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu dle § 90 odst. d) stavebního zákona stavební úřad formálně učinil. Předmětem takového posouzení by měla být vazba, tzn. napojení a nároky na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu (pozemní komunikace, vodovody, kanalizace, čistírny odpadních vod, energetická vedení, komunikační sítě apod.), která musí být v územním řízení jednoznačně vyřešena. V tomto případě projektová dokumentace řeší vazbu navrhované stavby na dopravní a technickou infrastrukturu. Stavební úřad se však napojením a nároky stavby na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu nezabýval a v odstavci „zhodnocení dle § 90 odst. d) stavebního zákona“ v podstatě zopakoval své konstatování z předchozího odstavce (zhodnocení dle § 90 odst. c) stavebního zákona). Rovněž v tomto případě KrÚ konstatuje, že s požadavky citovaného zákonného ustanovení na posouzení souladu navrhované stavby s požadavky na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu se stavební úřad v napadeném rozhodnutí nevypořádal.

Posouzení souladu navrhované stavby s požadavky zvláštních právních předpisů a se stanovisky dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů dle § 90 odst. e) stavebního zákona stavební úřad rovněž formálně učinil, když konstatoval, že zajistil vzájemný soulad předložených závazných stanovisek a dospěl k závěru, že umístění stavby a předložená projektová dokumentace je v souladu s požadavky zvláštních právních předpisů a se stanovisky dotčených orgánů podle zvláštních předpisů. Dále stavební úřad uvedl, že cit.: „zajistil výsledek posouzení záměru z hlediska řešení rozporů a z hlediska ochrany práv a právem chráněných zájmů účastníků řízení. Výrok a podmínky rozhodnutí rovněž nemění platnost a podmínky žádného z rozhodnutí dotčených orgánů, vydaných dle zvláštních předpisů...“. KrÚ konstatuje, že odůvodnění stavebního úřadu je v tomto bodě naprosto nesrozumitelné. Dále KrÚ připomíná, že soulad s požadavky zvláštních právních předpisů, zejména s ohledem na ochranu životního prostředí, je posuzován většinou na základě závazných stanovisek dotčených orgánů. Stavební úřad sice v jiné části rozhodnutí vyjmenoval vydaná vyjádření, stanoviska, závazná stanoviska a rozhodnutí dotčených orgánů, avšak při hodnocení souladu navrhované stavby s nimi se omezil na konstatování, že z hlediska vlivu na zdraví obyvatel lze záměr vyhodnotit kladně, zasažení obyvatel hlukem a emisemi nepřekročí povolené hygienické limity s výjimkou obce Nová Ves a penzionu Vrkoč, kde bude nadlimitní hluk eliminován umístěním a vybudováním protihlukové stěny. Takové odůvodnění považuje KrÚ za nepřiměřeně stručné vzhledem k významu a rozsahu stavby a zejména z hlediska dopadu jejích vlivů do okolí.

Stavební úřad shrnul posouzení dle § 90 stavebního zákona takto cit.: „umístění stavby podle dokumentace záměru žadatele ...je v souladu s požadavky § 90 stavebního zákona, umístěnou stavbou nebudou ohroženy zájmy chráněné stavebním zákonem a dotčenými zvláštními právními předpisy ani nepřiměřeně omezena či ohrožena práva a oprávněné zájmy účastníků řízení, umístění stavby tak vyhovuje všem požadavkům z hlediska péče o životní prostředí, vyhovuje obecným

technickým požadavkům na výstavbu a obecným technickým požadavkům zabezpečujícím užívání staveb osobami s omezenou schopností pohybu a orientace, předpisům hygienickým, dopravním, o ochraně přírody, péče o kulturní památky a dalším“. Takové zhodnocení je pouze formální a pro přesvědčivost napadeného rozhodnutí z hlediska jeho správnosti nedostatečné. Více se k tomu KrÚ vyjadřuje níže, v závěrečném shrnutí svých úvah.

K dalším odvolacím námitkám KrÚ pouze stručně uvádí:

- Dle přílohy 4 vyhl. č. 503/2006 Sb., části C 2. c) je součástí dokumentace pro územní řízení uvedení požadavku na asanace a bourací práce. Tuto část průvodní zpráva neobsahuje, objekty řady 4000 – Demolice však v průvodní zprávě obsaženy jsou. Žádný předpis nestanoví, že by vydání územního rozhodnutí muselo předcházet rozhodnutí o demolicích nebo že by o nich muselo být rozhodnuto současně s územním rozhodnutím.
- Posouzení rozsáhlosti stavby v souvislosti s prodloužením lhůty platnosti je výhradně na stavebním úřadě, polemizovat o oprávnění k takovému rozhodnutí nepřísluší účastníkům řízení. Je však nutno souhlasit s tím, že stanovení delší doby platnosti než je standardní doba daná zákonem je třeba provést v rámci výroku rozhodnutí (s odkazem na příslušná ustanovení stavebního zákona), nikoliv v rámci podmínek, které mají charakter vedlejších ustanovení výroku. Tento postup musí být následně řádně odůvodněn.
- KrÚ neshledal, že by stavební úřad nerozhodl o umístění objektů 4330 Přeložka vodovodního řadu DN 200, 4331 Přeložka vodovodního řadu DN 150, 4332 Přeložka vodovodního řadu DN 100 a 4340 Zvětšení rybníka Čahoun. Všechny uvedené objekty jsou ve výroku napadeného rozhodnutí uvedeny.
- Rozhodnutí o umístění stavby obsahuje mj. podmínky a požadavky vyplývající ze závazných stanovisek dotčených orgánů. Znamená to, že tyto požadavky je třeba do rozhodnutí vypsát. To se však netýká vydaných rozhodnutí (např. rozhodnutí o sjezdu apod.), neboť jejich splnění je vymahatelné přímo. Pokud se týká návrhů, doporučení či požadavků dotčených orgánů na dodatečné posouzení některých otázek v závazných stanoviscích, citovaných v podmínkách napadeného rozhodnutí, je KrÚ názoru, že na základě takové formulace nelze jejich splnění vymáhat. Pokud se tedy jedná pouze o návrhy, doporučení apod., není zřejmě důvod je do podmínek rozhodnutí uvádět - stavební úřad je však povinen citovat všechny podmínky závazného stanoviska. Pokud se jedná o striktní požadavek na dodatečné posuzování, mělo zřejmě takové posouzení předcházet vydání závazného stanoviska a tedy samotného územního rozhodnutí.
- Dle § 86 odst. 3 stavebního zákona jestliže žadatel nemá vlastnické právo nebo doklad o právu založeném smlouvou provést stavbu nebo opatření k pozemku nebo stavbě, předloží souhlas jejich vlastníka; to neplatí, lze-li pozemek nebo stavbu vyvlastnit nebo vyměnit. V tomto případě u některých pozemků, dotčených stavbou, nebyl zjištěn vlastník. Protože pozemky lze vyvlastnit, není třeba dokládat souhlas vlastníka, a tudíž ani dokladovat vlastnická práva (resp. tato povinnost z uvedeného ustanovení nijak nevyplývá). Stavební úřad se v odůvodnění otázkou vyvlastnění zabýval - blíže o tom viz další text, týkající se shledaných pochybení.
- Stavební úřad v územním rozhodnutí v odstavci poučení uvedl, že lhůta pro podání odvolání se počítá ode dne následujícího po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí. Nezohlednil tak povinné doručení veřejnou vyhláškou ve smyslu ust. § 92 odst. 3 stavebního zákona. Poučení tak není v souladu s ust. § 68 odst. 5 správního řádu.

- KrÚ se ztotožnil s názorem odvolatelů, že stavební úřad v územním rozhodnutí neuvedl úplný seznam účastníků řízení – blíže o tom viz další text, týkající se shledaných pochybení.

KrÚ dále považuje za nutné vyjádřit se podrobně k odkazům účastníků řízení na rozsudky Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“). Jednalo se o rozsudky č.j. Ao 1/2009 – 185, sp. zn. 9 Ao 3/2009 a č.j. 3 Ao 1/2007 – 210, č.j. 8 Ao 2/2010-644 a usnesení Nejvyššího soudu č.j. 7 Tdo 991/2205.

Rozsudkem NSS č.j. Ao 1/2009 – 185 ze dne 23.9.2009 bylo zrušeno opatření obecné povahy – územní plán obce Vysoká nad Labem. V rozsudku vyjádřil NSS soud mj. názor, že obec ve svém územním plánu nemůže vymezit rozvojové plochy nadmístního významu, které v nadřazené územně plánovací dokumentaci obsaženy nejsou. Předmětem napadeného rozhodnutí bylo umístění stavby, nikoliv vymezení ploch v územním plánu. Odkaz na citovaný rozsudek tak postrádá jakékoliv opodstatnění, stejně jako polemika stavebního úřadu o něm. Tvzení odvolatelů, že z uvedeného rozsudku vyplývá, že cit.: „...nelze umísťovat a stavět záměr nadmístního významu jen na základě ÚP obce“ lze považovat pouze za volný a právně nezávazný výklad.

Usnesením sp. zn. 9 Ao 3/2009-75 NSS odmítl návrh na zrušení části opatření obecné povahy - Politiky územního rozvoje České republiky 2008. V usnesení je obsažen text, citovaný ve společném odvolání občanských sdružení „EPS“ a Nebojsa (závažnost záměrů, obecně vyjádřených v PÚR ČR pro pořizování a vydávání zásad územního rozvoje, územních a regulačních plánů a pro rozhodování v území, neznamená, že by kraje při pořizování zásad územního rozvoje automaticky převzaly do svých plánů jejich realizaci bez dalšího hodnocení jejich dopadů či zvažování možných variant - takový postup by byl v rozporu se zvláštními právními předpisy jako je zákon o posuzování vlivů na ŽP nebo zákon o ochraně přírody a krajiny). Jak je zřejmé, týkal se tento názor NSS pořizování zásad územního rozvoje, což nebylo předmětem řízení. Odvolatelé z uvedeného názoru NSS vyvodili závěr, že nelze pouze na základě PÚR ČR umísťovat jakýkoliv záměr do území. Obecně lze s tímto názorem souhlasit. Citovaná závaznost záměrů vyjádřených v PÚR ČR pro rozhodování v území je zakotvena v ust. § 31 odst. 4 stavebního zákona (PÚR ČR je závazná pro rozhodování v území). Posouzení souladu s PÚR ČR stavební úřad učinil (jak bylo popsáno výše). Samotnému územnímu řízení předcházela v tomto konkrétním případě proces EIA, jak požaduje zákon o posuzování vlivů na ŽP, záměr byl rovněž posouzen dle požadavků zákona OPK atd. Částečně byl záměr posuzován na základě platného územního plánu (nikoliv stavebním úřadem, ale toto posouzení učinil KrÚ). Nelze tak dospět k závěru, že by byl záměr umísťován do území pouze na základě PÚR ČR. Odkaz na citovaný rozsudek tak nemá žádnou souvislost s projednávaným záměrem.

Rozsudkem NSS č.j. 8 Ao 2/2010-644 ze dne 20.5.2010 bylo zrušeno opatření obecné povahy - Zásady územního rozvoje hlavního města Prahy v části, týkající se stavby Pražského okruhu. V tomto rozsudku je mj. uvedeno: „ Zásady územního rozvoje představují v množině opatření obecné povahy, vydávaných podle stavebního zákona, akt relativně abstraktního charakteru. Míra možného dotčení na právech je proto obecně nižší než v případě např. územního či regulačního plánu. Tato skutečnost ovšem nemůže vést k tomu, aby Nejvyšší správní soud odkázal navrhovatele s ochranou jejich práv až k návrhu na zrušení územního či regulačního plánu nebo k žalobě proti rozhodnutí o umístění stavby. Zásady územního rozvoje jsou totiž závazné pro další postupy v územním plánování a rozhodování. Zejména v případě liniové stavby představuje vymezení jejího koridoru zásadní krok pro její budoucí definitivní umístění. To platí tím spíše, když silně urbanizované území neumožňuje zásadám

územního rozvoje vytyčit relativně široký koridor, v jehož rámci by při vydání územního plánu byla stavba definitivně přesně lokalizována.“ Dále se zde uvádí: „ V linii politika územního rozvoje, zásady územního rozvoje, územní plán (příp. regulační plán) a rozhodnutí o umístění stavby představují právě zásady první fázi, kdy se mohou dotčené osoby domáhat ochrany svých práv. Politika územního rozvoje se navíc vyznačuje podstatnou mírou neurčitosti. Oproti tomu zásady územního rozvoje mohou znamenat zásadní zásah do práv dotčených osob, protože vlastní umístění liniové stavby, respektující zásady územního rozvoje, nemůže v navazujících řízeních doznat významnějších změn. Míra dotčení se bude samozřejmě vždy lišit podle míry obecnosti zásad. Přesto však nelze v této fázi rezignovat na efektivní poskytování ochrany veřejným subjektivním právům dotčených osob. Tvrzení, že míra obecnosti zásad územního rozvoje vylučuje konkrétní zásah do práv dotčených osob, je nepřijatelné. V každém konkrétním případě přezkumu zásad územního rozvoje je nutné zkoumat reálnou míru dotčení práv adresátů tohoto aktu a vážit, zda lze tato práva efektivně ochránit v navazujících řízeních.“ Z textu je zřejmé, že se týkal otázky zásahu do práv dotčených osob. Tvrzení odvolatele Děti Země, že tento rozsudek jasně prokazuje, že cit.: „...že žádná složka územně plánovací dokumentace nemůže nahradit jinou“ lze považovat pouze za volný a právně nezávazný výklad.

Usnesením Ústavního soudu sp. zn. Pl.ÚS 5/10 ze dne 2.11.2010 byla odmítnuta ústavní stížnost proti usnesení NSS č. j. 9 Ao 3/2009-75 ze dne 18. 11. 2009. V usnesení je mj. uvedeno: „...nelze souhlasit s názorem stěžovatelů, že jestliže dřívější judikatura Nejvyššího správního soudu připouští, že předmět zásad územního rozvoje, jejichž plochy a koridory se do území promítají rovněž s určitou mírou nepřesnosti, je dostatečně konkrétní pro jejich posouzení jako opatření obecné povahy, lze totéž konstatovat i o politice územního rozvoje.“ V usnesení byla podrobně rozebrána otázka zda PÚR je opatřením obecné povahy. Odvolatel dovodil, že z citovaného usnesení plyne, že cit.: „i když stavební zákon výslovně uvádí, že PÚR je závazná (pro pořizování ZÚR, územních plánů i pro rozhodování v území), tak „ve skutečnosti“ takto závazná není a ani být nemůže, protože je příliš obecná. Na tom nic podle ÚS nemění ani to, že PÚR vymezuje koridory dopravních staveb.“ Rovněž tento úsudek lze považovat pouze za volný a právně nezávazný výklad.

Rozsudkem NSS č.j. 3 Ao 1/2007 – 210 byl zrušen Územní plán velkého územního celku Břeclavska (dále jen „ÚP VÚC Břeclavska“). Platnost ÚP VÚC okresu Břeclav skončila dne 31.12.2000. Došlo tak k situaci, kdy neexistovala nadřazená územně plánovací dokumentace. Jak již bylo uvedeno, dle ust. § 90 a) stavebního zákona stavební úřad v územním řízení posuzuje, zda je záměr žadatele v souladu s vydanou územně plánovací dokumentací. V tomto případě byl jedinou relevantní existující vydanou územně plánovací dokumentací ÚPNSÚ Pohořelice včetně jeho změn. Stavební úřad měl tudíž v souladu s citovaným ustanovením posoudit soulad záměru s ním.

Rozsudek Nejvyššího soudu č.j. 7 Tdo 991/2205 se týkal trestného činu maření úkolu veřejného činitele z nedbalosti. K tomu KrÚ pouze konstatuje, že neshledal souvislost s přezkoumávanou věcí.

KrÚ po přezkoumání napadeného rozhodnutí stavebního úřadu a postupu, který vydání napadeného rozhodnutí předcházelo, uvádí následující shrnutí.

Stavební úřad velmi podrobně odůvodnil zamítnutí jednotlivých námitek, uplatněných v řízení. Při zdůvodňování zamítnutí námitek se stavební úřad zabýval např. i souladem navrhované stavby s územně plánovací dokumentací i požadavky ust. § 90 stavebního zákona. KrÚ je názoru, že posouzení souladu navrhované stavby se všemi zákonnými požadavky musí být v odůvodnění

uvedeno i samostatně, bez vazby na uplatněné námitky. V tomto případě stavební úřad odůvodnil zamítnutí námitek podrobněji než samotný soulad stavby s požadavky zákona. Jak již bylo uvedeno v odst. zabývajícím se namítaným nesouladem stavby s územně plánovací dokumentací, je odůvodnění souladu stavby s ÚPNSÚ Pohořelice v napadeném rozhodnutí pouze obecné, vlastní posouzení souladu stavby s konkrétními podmínkami funkční a prostorové regulace v území zcela chybí. Odůvodnění je tak nekonkrétní a tudíž nepřezkoumatelné, což má za následek jeho nezákonnost.

Posouzení dle ust. § 90 písm. b) provedl stavební úřad jen v rozsahu posouzení souladu s PÚR, posouzení ostatních aspektů nebylo provedeno.

K odůvodnění zamítnutí námitek KrÚ uvádí, že stavební úřad zcela nad rámec povinností stanovených stavebním zákonem pro dokazování v územním řízení zabíhal do podrobností při zdůvodňování zamítnutí námitek, netýkajících se předmětu územního řízení, resp. procesu územního řízení. Odůvodňovat např. kroky, týkající se výběru variant a jejich finančních nákladů či úkony, které předcházely podání žádosti o územní rozhodnutí pro konkrétní variantu stavby rychlostní silnice je zcela nad rámec kompetencí stavebního úřadu v územním řízení.

Stavební úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatoval, že stanovil okruh účastníků řízení podle ust. § 85 odst. 1 a 2 stavebního zákona. Dále uvedl, že cit.: „...bylo zkoumáno a stanoveno postavení osob účastníka řízení ve vztahu k dikci ustanovení jejich práv, která by mohla být přímo dotčena, a to na základě hlukové studie (součást DUR). Stavebním úřadem bylo vyhodnoceno, že postavení účastníka řízení dle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona má osoba s vlastnickým či jiným právem k nemovitosti dotčené budoucím ochranným pásmem záměru stavby a v místě dotčení intravilánu obce (dle platného ÚPO) záměrem stavby žadatele, v zastavěném území či zastavitelné ploše ve smyslu ust. § 58 a násl. stavebního zákona, rovněž i osobě s vlastnickým či jiným právem k dotčené nemovitosti v území po izofonu hraniční hodnoty (limitu) hygienicky přípustné hladiny hluku sledované v chráněném venkovním prostoru staveb a chráněném venkovním prostoru dané nařízením vlády č. 148/2006 Sb., to vše v souladu s podmínkami MŽP k posouzení vlivu záměru na životní prostředí dle § 10 zákona č. 100/2001 Sb...“.

KrÚ je názoru, že takové odůvodnění je za hranicí srozumitelnosti. I přesto však lze z odůvodnění dovodit, že za účastníky řízení považoval stavební úřad nejen vlastníky pozemků, na nichž je stavba umístěna, ale i vlastníky dalších nemovitostí, dotčených vyšší hladinou hluku, než je přípustná hodnota. Dále v odůvodnění na str. 178 až 186 stavební úřad vyjmenoval účastníky územního řízení. Stavební úřad vyjmenoval jednotlivé účastníky řízení dle § 85 odst. 2 písm. a) a b) stavebního zákona včetně specifikace nemovitostí, k nimž mají vlastnická práva. Z této specifikace však nelze zjistit, které osoby jsou vlastníky pozemků, na nichž má být záměr uskutečněn (jejichž účastenství v územním řízení vyplývá přímo z ust. § 85 odst. 2 písm. a) stavebního zákona a není tudíž třeba je zdůvodňovat), a které jsou účastníky z důvodu přímého dotčení vlastnických nebo jiných práv (účastenství dle ust. § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona, kdy je nutno zdůvodnit, jakým způsobem mohou být tato práva přímo dotčena). I když podrobným porovnáním seznamu účastníků řízení s výrokem napadeného rozhodnutí lze zjistit, na kterých pozemcích je stavba umístěna, nelze takový postup při zjišťování účastenství v řízení očekávat od adresátů územního rozhodnutí. Tyto skutečnosti by měly být zřejmé z odůvodnění, avšak v tomto případě tomu tak není. Rovněž bližší a srozumitelné odůvodnění, jak konkrétně budou práva účastníků, stanovených dle § 85 odst. 2 písm. a) stavebního zákona dotčena, uvedeno není.

Odůvodnění napadeného rozhodnutí je tak v tomto ohledu nepřezkoumatelné a rozhodnutí tudíž nezákonné.

Stavební úřad rozhodl o námitkách některých osob, které se přihlásily za účastníky řízení. V takovém případě tyto osoby měly být jmenovitě uvedeny v okruhu účastníků řízení, avšak není tomu tak. Jednalo se o manžele Pohankovy, manžele Součkovy, paní Kvapilovou, paní Šenkýřovou a paní Ondrovou. Někteří z jmenovaných podali proti rozhodnutí odvolání, které KrÚ posoudil jako nepřipustné, jak je popsáno a odůvodněno v předchozím textu. Jednalo se o manžele Pohankovy, manžele Součkovy a paní Kvapilovou. Paní Šenkýřová a paní Ondrová se proti rozhodnutí neodvolaly, KrÚ tak jejich účast neposuzoval a nerozhodl o tom, že účastníky řízení nejsou. Jejich neuvedení v okruhu účastníků řízení tak KrÚ považuje za pochybení stavebního úřadu. V novém projednání je třeba posoudit, zda těmto osobám přísluší postavení účastníků řízení. Na základě tohoto vyhodnocení je třeba jim nové rozhodnutí doručit, nebo v opačném případě jejich námitky považovat za připomínky veřejnosti.

Dle ust. § 86 odst. 2 písm. a) stavebního zákona je žadatel povinen k žádosti připojit doklady, prokazující vlastnické právo, nebo doklad o právu založeném smlouvou provést stavbu. Pokud žadatel takové právo k pozemku nemá, předloží dle odst. 3 téhož ustanovení souhlas jeho vlastníka. To neplatí, lze-li pozemek vyvlastnit. Stavební úřad se v obecné rovině zabýval prokázáním možnosti aplikace zákona č. 184/2006 Sb., resp. 416/2009 Sb.

Při novém rozhodování je tak třeba, aby účastníci řízení byli rozlišeni dle příslušných odstavců § 85 stavebního zákona, s ohledem na vlastnická práva k dotčeným pozemkům, a rovněž tak je povinností žadatele doložit průkaz práva stavby na pozemcích ve vlastnictví jiných osob v případě, nelze – li tato práva vyvlastnit.

Dále stavební úřad na str. 21 podrobně popsal hlukové zatížení území vlivem stavby, a to jako součást popisu stavby v souvislosti s popisem průběhu územního řízení. KrÚ je názoru, že tyto skutečnosti (mj.) měly být uvedeny v odstavci, týkajícím se posouzení souladu stavby s požadavky ust. § 90 odst. e) stavebního zákona, kde je soulad posouzen zcela formálně, a proto, jak již bylo výše uvedeno, nedostatečně.

KrÚ konstatuje, že textová část předložené projektové dokumentace (Průvodní zpráva) není formálně zcela v souladu s přílohou č. 4 k vyhlášce č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního řízení, veřejnoprávní smlouvy a územního opatření.

Pro úplnost KrÚ uvádí, že celkově napadené rozhodnutí postrádá srozumitelnost. I když se toto týká rovněž některých uplatněných námitek, nelze reagovat ve stejném duchu. Správní orgán je povinen vyhotovit rozhodnutí určité, jednoznačné a srozumitelné – dle § 76 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní v platném znění, zruší soud rozhodnutí v případě jeho napadení správní žalobou pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti či v nedostatku důvodů.

Vzhledem ke zjištěným vadám dospěl KrÚ k závěru, že napadené rozhodnutí nelze pro nezákonnost zachovat. Rozhodl proto tak, jak je uvedeno ve výroku. Ostatní méně závažné skutečnosti již nemohly mít na rozhodnutí vliv, KrÚ se jimi proto ve svém rozhodnutí nezabýval.

Poučení o opravném prostředku:

Proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat. Rozhodnutí odvolacího správního orgánu je v právní moci, jestliže bylo doručeno všem odvolatelům a účastníkům uvedeným v ustanovení § 27 odst. 1 správního řádu.

„otisk úředního razítka“

Ing. arch. Eva Hamrlová
vedoucí odboru

Rozdělovník:

Účastníci územního řízení podle ust. § 85 odst. 1 stavebního zákona (doručit jednotlivě):

Žadatel:

- Ředitelství silnic a dálnic ČR, Na Pankráci 56, 145 05 Praha 4, v zast. HBH projekt spol. s r.o., Kabátníkova 216/5, Brno

Obce, na jejichž území má být záměr uskutečněn:

- Město Pohořelice, Vídeňská 699, 691 23 Pohořelice
- Obec Ivaň, Ivaň 267, 691 23 Pohořelice
- Obec Pasohlávky, Pasohlávky 1, 691 22 Pasohlávky
- Obec Vlasatice, Vlasatice 149, 691 30 Vlasatice

Odvolatelé, kteří nebyli účastníky prvoinstančního řízení (doručit jednotlivě):

- Občané za ochranu kvality bydlení v Brně-Kníničkách, Rozdrojovicích a Jinačovicích, U Luhu 23, 635 00 Brno
- Ing. Libor Pohanka, Nová Ves 74, 691 23 Pohořelice
- Ing. Elena Pohanková, Nová Ves 74, 691 23 Pohořelice
- Jaroslav Souček, Marty Součkové, Nová Ves 152, 691 23 Pohořelice
- Marta Součková, Nová Ves 152, 691 23 Pohořelice
- Helena Kvapilová, Nová Ves 66, 691 23 Pohořelice

Účastníci územního řízení podle ust. § 85 odst. 2 stavebního zákona (doručit veřejnou vyhláškou na úřední desce KrÚ JmK):

- Alena Valášková Ivaň 162, 691 23 Ivaň
- Miroslav Dubš Ivaň 249, 691 23 Ivaň
- Hana Bauchová, Ivaň 255, 691 23 Ivaň
- Amálie Dubšová, Ivaň 220, 691 23 Ivaň
- Vinofrukt, a.s., Kostelní č.p.416, 69 185 Dolní Dunajovice
- Anna Sellnerová, Brod nad Dyjí 155, Brod nad Dyjí, 692 01
- Ředitelství silnic a dálnic ČR, Na Pankráci 56, č.p.546, 140 00 Praha
- Jan Skopal, Nová Ves 43, 691 23 Pohořelice
- Martin Eliáš, Moutnice 102, 664 55 Moutnice
- Sáša Mašková, Nová Ves č.p.12, 69123 Pohořelice
- Jan Mašek, Nová Ves č.p.12, 69123 Pohořelice
- Ing. Zdeněk Nipprt, Nová Ves č.p.151, 69123 Pohořelice
- Antonín Spiegel, Nová Ves č.p.133, 69123 Pohořelice
- Danuše Pazderková, Velký Dvůr č.p. 988, 69123 Pohořelice
- František Preiss, Nová Ves 115, 691 23 Pohořelice

- Jana Preissová, Nová Ves 115, 691 23 Pohořelice
- Anna Dubšová, Nová Ves 37, 691 23 Pohořelice
- Barbora Grimmová, Pasohlávky 145, 691 22 Pasohlávky
- Jiří Říha, U Jezera 600/3, Charvátská Nová Ves, 690 06 Břec1av,
- Josef Říha, Sobotovice 131, 664 67 Sobotovice
- Vítězslav Říha, Pasohlávky 145, 691 22 Pasohlávky
- Lesy České republiky, s.p., Přemyslova 19, 501 68 Hradec Králové
- Marie Podešvová, Křídlovická 688/10, 603 00 Brno
- Dagmar Chlubná, Pod Kaštany 2287/14, 616 00 Brno
- Rybníkářství Pohořelice a.s., Vídeňská č.p.717, 69123 Pohořelice
- Václav Lautner, Noutonice č.p.53, 252 64 Lichoceves
- Ing. Jarmila Nováková, Chrutenice č.p.25, 267 12 Chrutenice
- Alojz Hulman, Mlýnská 342, 691 23 Pohořelice
- Josef Hulman, Nová Ves č.p.8, 691 23 Pohořelice
- Marian Hulman, Poříčí č.p.549, 691 23 Pohořelice
- David Pustějovský, Jičínská č.p.170, 742 58 Příbor
- Karel Haněl, Nová Ves č.p.27, 69123 Pohořelice
- Karel Urbánek, Vlasatice 49, 691 30 Vlasatice
- Petr Harašta, Přibice č.p.63, 691 24 Přibice
- *Jihomoravský kraj, Žerotínovo náměstí 3, č.p.449, 60200 Brno, v zast. Správa a údržba silnic Jihomoravského kraje, příspěvková organizace kraje, Žerotínovo náměstí 3, č.p.449, 601 82 Brno*
- Mgr. Milada Čapková, Kotorská 22, 140 00 Praha
- Ing. Martin Čapka, Janského 97, 155 00 Praha
- Miroslav Čapka, Nová Ves č.p.32, 280 02 Svojšice
- Ing. Marcela Vohnická, Pražská č.p.1149, 543 01 Vrchlabí
- CALORIA CZ s.r.o., Vídeňská 576, 691 23 Pohořelice
- Lubomír Stoklásek, Horní 798/5, 639 00 Brno
- Obec Vlasatice, Vlasatice 149, 691 30 Vlasatice
- Město Pohořelice, Vídeňská, č.p.699, 691 23Pohořelice
- Pozemkový fond České republiky, Husinecká 11a, č.p.1024, 13000 Praha
- Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, Rašínovo nábřeží 42, 128 00 Praha
- Ivana Janíčková, Ivaň č.p. 110, 691 23 Ivaň
- Stanislava Neveselá, Ivaň 40, 691 23 Ivaň
- Soňa Babčanová, Ivaň č.p.92, 691 23 Ivaň
- Jindřiška Jeřábková, Ivaň č.p.224, 691 23 Ivaň
- Antonín Schal, Ivaň 106, 691 23 Ivaň
- Anděla Schalová, Ivaň 106, 691 23 Ivaň
- Jitka Špondrová, Lelekovice č.p. 297, 664 31 Lelekovice
- Ing. Jiří Havlík, Kollárova 46, 664 51 Šlapanice
- Alena Havlíková, Kollárova 46, , 664 51 Šlapanice
- Jan Halamka, Draha 85, 664 59 Telnice,
- Jiří Halamka, Nejedlého 388/20, 638 00 Bmo
- Vítězslav Halamka, Přísnostická 440, 691 25 Vranovice
- Věra Klementová, Blatnická 4195/5, 628 00 Brno
- Hana Koubková, Ivaň 237, 691 23 Ivaň
- Milada Pavloňová, Ivaň 176, 691 23 Ivaň
- Zdenka Šafrová, Veletržní 674/5, 603 00 Brno
- Anastázie Nečasová, Komenského 5, 679 04 Adamov
- Ing. František Ficek, Družstevní 5, 594 01 Velké Meziříčí
- Ludmila Langová, Bezručova, č. p.210, 664 61 Rajhrad
- Ivan Trojan, Kostelní, č.p.638, 345 06 Kdyně
- Lenka Bělecká, Přemyslova 461, 397 01 Písek

- Lubomír Bedřich, Vltavská 1, 625 00 Brno
- Danuše Konečná, Rudoleckého 5A, č.p.923, 669 02 Znojmo
- Milena Godžová, Na Koželužně č.p.621, 345 06 Kdyně
- Bronislava Hrubá, Oblá 355/27, 634 00 Brno
- Jindřich Pazderský, Rerychova 1073/16, 635 00 Brno
- Jana Krejčířiková, Lidická, č.p.638, 667 01 Židlochovice
- Marie Brabcová, Ivaň 78, 691 23 Ivaň
- Miloslav Macek, Ivaň č.p.58, 691 23 Ivaň
- Jaroslav Pláteník, Ivaň č.p.98, 69123 Ivaň
- Viktor Pláteník, Obchodní 580, 691 25 Vranovice
- František Pláteník, Ivaň č.p.61, 69123 Ivaň
- Milan Černý, Přibice č.p.20 , 691 24 Přibice
- Michaela Vršková, Ivaň č.p.264, 691 23 Ivaň
- Jan Koubek, Ivaň č.p. 193, 691 23 Ivaň
- Marie Koubková, Ivaň č.p.4, Ivaň, 691 23 Ivaň
- Břetislav Vondrák, Pasohlávky č. p.98, 691 22 Pasohlávky
- Jan Šťastný, Ivaň č.p.117, 691 23 Ivaň
- Ludmila Langová, Kelčany 77,696 49 Kelčany
- Hana Máčalová, Homí Slatina 71, 380 01 Horní Slatina
- Jarmila Voždecká, Školní č.p.325, 664 43 Želešice
- Ludmila Gebauerová, Ivaň 9, 691 23 Ivaň
- Júlia Příhodová, Nová Ves 16, 691 23 Pohořelice
- Jana Koubková, Ivaň 140, 691 23 Ivaň
- Drahomíra Říhová, Ivaň 232, 691 23 Ivaň
- Oldřich Kunst, Ivaň č.p. 150, 691 23 Ivaň
- Ivo Hladil, Šrámkova 12, 638 00 Brno
- Milada Sedláčková, Bratr.Veverkových 2816/22, 733 01 Karviná
- Anna Koždoňová, Oldřichovice 502, 739 61 Třinec
- Zdeňka Stehlíková, Ivaň 236, 691 23 Ivaň
- Ing. Eva Morávková, Kounicova 286/43, 602 00 Brno
- Jan Koubek, Vlasatice 18, 691 30 Vlasatice
- Lubomír Koubek, Česká 4761, 760 05 Zlín
- Petr Koubek, Břežany 203, 671 65 Břežany
- Helena Kővérová, Vlasatice 363, 691 30 Vlasatice
- Helena Lunetová, Ivaň 150, 691 23 Ivaň
- Marie Zcmánková, Ivaň 242, 691 23 Ivaň
- Jiří Lang, Bezručova 210, 664 61 Rajhrad
- Bronislav Lang, Cvrčovice 170, 691 23 Cvrčovice
- Marie Rybecká, Ivaň 105, 691 23 Ivaň
- Mgr. Lucie Langová, Popelákova 2307/24, 628 00 Brno
- Jana Pavloňová, Ivaň č. p. 176, 691 23 Ivaň
- Alois Lízal, Ivaň č.p.135, 691 23 Ivaň
- Svatava Lízalová, Ivaň č.p.135, 69123 Ivaň
- Marie Popovská, Mlýnská č.p. 757, 691 23 Pohořelice
- Miroslav Pouza, Polní č.p.785, 691 23 Pohořelice
- Miloš Kvapil, Ivaň č.p.250, 691 23 Ivaň
- Josef Kvapil, Pasohlávky č.p.208, 691 22 Pasohlávky
- Petr Kvapil, Ivaň č.p.216, 691 23 Ivaň
- Hana Mašková, Pasohlávky č.p. 178 , 691 22 Pasohlávky
- Alena Karabcová, Ivaň č.p.231, 691 23 Ivaň
- Jaroslav Kvapil, Ivaň č.p.182, 691 23 Ivaň
- Emil Soukop, Ivaň, č.p.233, 691 23 Ivaň

- Jindřiška Jeřábková, Ivaň č.p.224, 691 23 Ivaň
- Dana Ondráková, Milady Horákové 36, č.p.334, 602 00 Brno
- Lubomír Ondrák, Ocelíkova 1, č.p.672, 149 00 Praha
- Bohumil Binder, Sadová 1104/11, 692 01 Mikulov
- Libuše Binderová, Ulička III 415, 691 03 Rakvice
- František Binder, Hřbitovní 737, 691 03 Rakvice
- Jaroslav Binder, Ivaň 235, 691 23 Ivaň
- Jiří Binder, Ulička III 415, 691 03 Rakvice
- Václav Binder, Ivaň 235, 691 23 Ivaň
- Alena Binderová, Ivaň 235, 691 23 Ivaň
- Libuše Liplová, Havlíčkova 3288/3, 767 01 Kroměříž
- Eliška Miklicová, Klentnice 74, 692 01 Klentnice
- Miloš Binder, Ivaň č.p.114, 691 23 Ivaň
- Františka Zezulčíková, Mládežnická č.p.365, 691 81 Březí
- Miroslav Zezulčík, Mládežnická, č.p.365, 691 81 Březí
- Vítězslav Celnar, Ležáky č.p.150, 691 23 Pohořelice
- Jindřiška Kvapilová, Ivaň č.p.123, 691 23 Ivaň
- Anastázie Nečasová, Komenského 5, 679 04 Adamov
- Stanislava Kostrhounová, Komenského 5, 679 04 Adamov
- Václav Pazderský, Ivaň 151, 691 23 Ivaň
- Štěpánka Pazderská, Ivaň 151, 691 23 Ivaň
- Josef Fabičovic, Ivaň č.p.64, 691 23 Ivaň
- Libuše Fabičovicová, Ivaň č.p.64, 691 23 Ivaň
- Květoslava Macková, Ivaň č.p.206, 691 23 Ivaň
- Karel Kvapil, Ivaň č.p.253, 691 23 Ivaň
- Ludmila Pekaříková, Ivaň č.p.241, 691 23 Ivaň
- Josef Ludín, Výsluní 385, 691 83 Drnholec
- AUSTRO ENERGY REALITY s.r.o., Horova 3093/57, 616 00 Brno
- Leona Kiššová, Ivaň 230, 691 23 Ivaň
- Alena Čuperová, Strnadova 2376/11, 628 00 Brno
- Jitka Havlíčková, Mikuláškovo náměstí 566/6, 625 00 Brno
- Alena Havlíková, Kollárova 46, 664 51 Šlapanice
- Jan Rusňák, Ivaň 53, 691 23 Ivaň
- Jana Rusňáková, Ivaň 53, 691 23 Ivaň
- Ivan Macek, Ivaň 183, 691 23 Ivaň
- Ing. Hynek Holánek, Ivaň č.p.234, 691 23 Ivaň
- Božena Ferbyová, Dlouhá 780, 691 23 Pohořelice
- Helena Kunstová, Ivaň 150, 691 23 Ivaň
- Petr Zahradník, Tetčická 312/71, 664 47 Střelice
- Vladislav Zahradník, Trávník 634/7, 750 02 Přerov
- Marie Zemánková, Ivaň 242, 691 23 Ivaň
- Alena Kratochvílová, U Jánského dvora 2667/6, 690 03 Břeclav
- Jitka Kučná, Švermova 260/6, 625 00 Brno
- Božena Niklová, Ivaň 200, 691 23 Ivaň
- MUDr. Ivo Šlapák, Dvořákova 635/4, 602 00 Brno
- František Bauch, Ivaň č.p.69, 691 23 Ivaň
- Anna Fialová, Višňovce 1090, 768 24 Hulín
- Helena Koukalová, Osvětimany 287, 68742 Osvětimany
- Marie Zálesáková, Ježov 193, 696 48 Ježov
- Povodí Moravy, s.p., Dřevařská 11, 601 75 Brno
- Petr Lang, Videňská 676, 691 23 Pohořelice
- Marie Halamková, Přisnotická 440, 691 25 Vranovice

- Oldřiška Stoklásková, Kienová 181/55, 602 00 Brno
- Věra Šurmanová, Bzenecká 4200/9, 628 00 Brno
- Petr Lang, Ivaň č.p.269, 691 23 Ivaň
- Boleslav Lang, Podivínská č.p.1 086, 691 02 Velké Bílovice
- Pavel Lang, Ostrá 38, 602 00 Brno
- Hana Soukalová, Ivaň 252, 691 23 Ivaň
- Ludmila Smečenská, Polní 786, 691 23 Pohořelice
- Vilémína Elblová, Borotín 14, 679 37 Borotín
- Světlana Martinková, Donych 59/114, 617 00 Brno
- Marta Petříková, Na Bradle 962, 582 91 Světlá nad Sázavou
- Antonín Nosek, Komenského 163, 664 61 Rajhrad
- Stanislav Nosek, Sídliště 544, 664 62 Hrušovany u Brna
- Alena Peszatová, Dukelských bojovníků 145, 671 81 Znojmo
- Richard Toncr, Dolní Česká 37, 669 02 Znojmo
- Marie Lounková, Úzká č.p.149, 691 25 Vranovice
- Monika Kadlecová, Loucká 649/14, 669 02 Znojmo
- Jana Toncrová, Přímětice 540, 669 04 Znojmo
- Marie Halamková, Přisnotická č.p.440, 691 25 Vranovice
- Mgr. Karel Švábenský, Dvořákova 211, 666 01 Tišnov
- SONG Brno, spol. s r.o., U Splavu č.p.1448, 684 01 Slavkov u Brna
- Vinofrukt a.s., Kostelní č. p. 416, 691 85 Dolní Dunajovice
- Jan Valášek Ivaň 22, 691 23 Ivaň
- Marie Drápalová, Ivaň 2, 691 23 Ivaň
- BOHEMIA REALTY COMPANY, s.r.o., Drnovská 1042/28, 161 00 Praha
- Markéta Macková, Ivaň 135, 691 23 Ivaň
- Jiří Konečný, Na Pěšině 3283/49, 690 03 Břeclav
- Václav Konečný, Na Valtické 60, Charvátská Nová Ves, 691 41 Břeclav
- Vladimír Růžička, Ivaň č.p.66, 691 23 Ivaň
- Ludmila Bravencová, Rudé armády č.p.12, 691 85 Dolní Dunajovice
- Květoslava Macková, Ivaň č.p.206, 69123 Ivaň
- Karel Kvapil, Ivaň č.p.253, 691 23 Ivaň
- Ludmila Pekaříková, Ivaň č.p.241, 69123 Ivaň
- Marek Konečný, Pasohlávky č.p. I056, 691 22 Pasohlávky
- Chemis engine a.s., U Splavu 1448, 684 01 Slavkov u Brna
- Motel Vrkoč, spol. s r.o., Úlehlova 11, 691 46 Břeclav
- Marie Toncrová, Ivaň č.p.3, 691 23 Ivaň
- Jiřina Novotná, Ivaň č.p.93, 691 23 Ivaň
- Iveta Stankovičová, Ivaň č.p.262, 691 23 Ivaň
- Jindřich Stankovič, Ivaň č.p.93, 691 23 Ivaň
- Lenka Stankovičová, Ivaň č.p.262, 691 23 Ivaň
- Veronika Konečná, Ivaň č.p.191, 69123 Ivaň
- Miloslav Pazderský, Vídeňská třída 3251/64, 669 02 Znojmo
- Obec Pasohlávky, Pasohlávky 1, 691 22 Pasohlávky
- Obec Pasohlávky, Pasohlávky 1, 691 22 Pasohlávky
- Obec Vlasatice, Vlasatice 149, 691 30 Vlasatice
- Děti Země – klub za udržitelnou dopravu, Cejl 48/50, 602 00 Brno
- Občanské sdružení „Ekologický právní servis“, Příběnická 1908, Tábor (adresa pro doručování: Dvořákova 13, 602 00 Brno)
- Občanské sdružení „Dolní Dunajovice proti R52“, pošt. adr. František Bařina, Hlavní 88, 691 85 Dolní Dunajovice
- Občanské sdružení „Pohořelice – lávka východ“, Na Hrázkách 1038, 691 23 Pohořelice

Dotčené orgány

- Krajská hygienická stanice Jihomoravského kraje se sídlem v Brně
- Městský úřad Pohořelice, Odbor životního prostředí
- Městský úřad Pohořelice, Odbor dopravy a SH
- Městský úřad Pohořelice, KT
- Krajský úřad Jihomoravského kraje, Odbor životního prostředí
- Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor dopravy
- Ministerstvo životního prostředí, Odbor výkonu státní správy VII
- Ministerstvo životního prostředí, Odbor ochrany horninového a půdního prostředí
- Ministerstvo obchodu a průmyslu, Praha
- Ministerstvo zdravotnictví - ČILZ, Praha
- Obvodní báňský úřad
- Ministerstvo dopravy, Odbor pozemních komunikací
- Ministerstvo vnitra, Odbor bezpečnostní politiky
- Ministerstvo obrany, Vojenská ubytovací a stavební správa Brno
- ČR - Státní energetická inspekce, územní inspektorát pro Jihomoravský kraj
- Ministerstvo zemědělství, Odbor státní správy, hospodářské správy a ochrany lesů
- Hasičský záchranný sbor Jihomoravského kraje
- Ministerstvo Životního prostředí, Odbor posuzování vlivu na životní prostředí a IPPC
- Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, Správa CHKO Pálava – DS
- Úřad pro civilní letectví
- AOPK ČR, Nuselská 39,] 40 00 Praha 4
- Zemědělská vodohospodářská správa, prac. Břeclav
- Zemědělská vodohospodářská správa, prac. Znojmo
- Povodí Moravy s.p., Brno
- Ministerstvo životního prostředí-mezinárodní ochrany biodiverzity. Praha
- Policie ČR DI Břeclav
- České dráhy SDC, Brno
- Česká inspekce životního prostředí
- Obecní úřad Pasohlávky
- Obecní úřad Vlasatice
- Policie ČR, Správa JmK, Odbor dopravní policie, Brno

Obdrží k vyvěšení na úřední desce:

- Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor právní a organizační – zde
- Městský úřad Pohořelice, Vídeňská 699, 691 23 Pohořelice
- Obecní úřad Ivaň, Ivaň 267, 691 23 Pohořelice
- Obecní úřad Pasohlávky, Pasohlávky 1, 691 22 Pasohlávky
- Obecní úřad Vlasatice, Vlasatice 149, 691 30 Vlasatice

Dále obdrží:

- Městský úřad Pohořelice, odbor územního plánování a stavební úřad, Vídeňská 699, 691 23 Pohořelice

IC
70888337

DIČ
CZ70888337

Telefon
541 651 111

Fax
541651369

E-mail
posta@kr-jihomoravsky.cz

Internet
www.kr-jihomoravsky.cz